

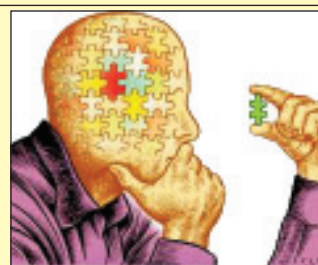
Pag. 3

Ședința de
consiliu

Pag. 4

Ziua Culturii
Naționale

Pag. 8

Examenul de LOGICĂ
Pentru timp liber...
pentru minte...
pentru distracție

Gazeta de BĂILEȘTI

Seria a XVI-a

Nr. 1

ianuarie 2018

Publicație lunară de informare a cetățenilor orașului Băilești • 8 pagini •

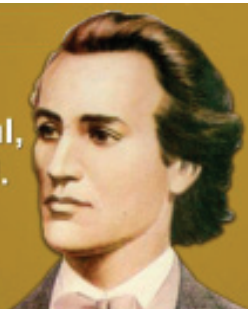
Se distribuie
GRATUIT

Eminescu în anul Centenarului Marii Uniri

Munca unui om se
poate plăti. Caracterul,
cultura lui, nicicând.

Mihai Eminescu

Eminescu s-a născut în Moldova dintre Carpați și Prut (cea dintre Prut și Nistru fusese alipită abuziv în 1812 Imperiului de la Răsărit) și la 9 ani avea să afle că țara s-a unit cu cea de peste Milcov sub sceptrul lui Cuza-Vodă și, ca toți elevii și frații și surorile sale a cântat "Hora Unirii" – scrisă de cel pe care avea să-l numească în "Epigoni" – "Rege al poeziei".

Din acel colț de țară avea să vină în artă poetul național și marele romantic universal, apoi Ciprian Porumbescu și Enescu în istoria lorgă, care, ca și alții din celelalte ținuturi românești au contribuit la propășirea neamului, în respectul tradițiilor, trecutului și limbii naționale.

Poetul și gazetarul patriot care a fost Eminescu și-a servit cu scrisul țara și neamul cu dăruire legitimă și, mai ales, fără interes material, ceea ce pentru destui a constituit o practică obișnuită, condamnată de poet în "Scrisoarea II". El n-a vrut să închine versuri "... la puterici, la cucoane" în scopuri materiale, ci s-a mulțumit cu un trai demn, din venituri obținute din munca de suflor, copist, bibliotecar, revizor școlar și

redactor la ziar. Si-a păstrat verticalitatea intelectuală și nu a acceptat niciun compromisuri.

Astfel, la 1877, deși aflat în plină putere creatoare, n-a cântat eroismului armatei române în "Războiul de Neam", pentru că armata rusă a făcut figurație peste Dunăre, iar la sfârșit a tras foloasele victoriei și, mai mult, Imperiul Rus a continuat să mențină stăpânirea pe jumătate de răsărit a Moldovei Musatinilor – fapt ce avea să-l deplângă în "Doina" sa / Din Hotin și pân-la Mare / Vin muscalii descălare.../.

Desigur am fi fost mai bogați cu poezii despre jertfele Războiului pentru Independența României – arta românească ar fi fost în câștig, pe lângă poeziile lui Alecsandri și, mai târziu, ale lui Coșbuc, dar și picturile lui Grigorescu după schițele făcute chiar în teatrul de operații.

Că la Eminescu, după trecerea în veșnicie, s-au raportat poezii generațiilor care au venit, e o certitudine. Au fost și destui epigoni, însă și autori de talie Europeană, atât ca abordări tematice cât și ca valoare estetică. Poeți ca Goga,

Arghezi, Minulescu, Eftimiu, Pillar, Philippide, Blaga sau Voiculescu au reușit prin operă să nu fie prea departe de Eminescu. Poetul național le-a fost model, cum, în critică, Lovinescu, Vianu, Călinescu, Perpessiciu, Pompiliu Constantinescu ș.a. îl aveau model pe Maiorescu, cel dintâi critic al lui Eminescu și cel care i-a explicat genialitatea artistică.

Din păcate, însă, venirea Comunismului din Răsărit s-a produs cu schimbări și în ce privește moștenirea eminesciană. E adevărat că ea a fost pusă la îndemâna maselor de cititori într-un număr de ediții fără precedent, dar trunchiată, fără "Doina" mai sus amintită (pentru rusofobia ei) fără lirica de inspirație religioasă și fără publicistica sa (datorită naționalismului). Mai mult, Eminescu era chiar considerat ca inspirat de... Marx, în "Împărat și proletar" și chiar... ateu. În biografia poetului nu mai apărea un amănunt foarte important, anume că poetul, până să adoarmă, în fiecare seară, citea din "Viețile Sfinților" – dintr-o ediție veche, dăruită de filologul – rabin dr. Mozes Gaster.

▶ Continuare în pag. 8

Băileștenii au sărbătorit Unirea Principatelor Române sub domnia lui Cuza.

24 ianuarie, dată rămasă în istoria românilor ca data la care s-a înfăptuit Unirea Principatelor Române, în anul 1859, odată cu alegerea lui Alexandru Ioan Cuza ca

occidentale în viața românilor. Unirea Principatelor Române, cunoscută ca Mica Unire (Marea Unire fiind cea de la 1 Decembrie 1918, de la Alba Iulia), reprezintă unificarea vechilor principate, Moldova și Țara Românească, într-un Principat unit.

24 ianuarie 1859: "Mica Unire", primul pas spre România

domn al Moldovei și al Țării Românești, băileștenii au ieșit cu mic cu mare pentru a sărbători această zi triumfală.

După mai mulți ani în care pașii spre îndeplinirea acestei dorințe au fost "măruntiți" de atitudinea marilor puteri ale Europei, aceasta a devenit realitate, într-un context favorabil, care a dus, pe parcurs, la transformarea "României" de atunci într-un stat modern, aducând pentru prima dată câteva elemente

În data de 5/17 ianuarie 1859, au fost organizate alegeri la Iași, în Moldova, iar noul domnitor a fost desemnat Alexandru Ioan Cuza. Peste o săptămână, în 12/24 ianuarie 1859, au avut loc alegeri și la București, iar profitând de faptul că Marile Puteri nu specificau clar că principatele române nu pot fi conduse de același domnitor și aici a fost ales tot Alexandru Ioan Cuza.

▶ Continuare în pag. 6

CONSULTĂRI PUBLICE PRIVIND

Planul de Mobilitate Urbană Durabilă pentru Municipiul Băilești

Primăria Municipiului Băilești invită reprezentanții autorităților și instituțiilor publice, ai societății civile, ai ONG-urilor, publicul interesat, mass-media, companii private etc. la consultările publice privind elaborarea Planului de Mobilitate Urbană Durabilă pentru Municipiul Băilești, în data de 26.01.2018, ora 15⁰⁰, la sediul Primăriei Municipiului Băilești, Str. Prințul Stirbey nr. 13, Băilești, județul Dolj.

INFORMAȚII SUPORT. Municipiul Băilești are în desfășurare realizarea Planului de Mobilitate Urbană Durabilă (P.M.U.D.), reprezentând un concept care contribuie la atingerea țintelor europene privind schimbarea climatică și eficiența energetică stabilite la nivelul Uniunii Europene și a statelor membre. Existența acestui document strategic condiționează finanțarea proiectelor care vizează îmbunătățirea mobilității la nivel urban prin intermediul Programului Operațional Regional 2014-2020, Axele prioritare 3.2. și 4.1 "Promovarea strategiilor de reducere a emisiilor de dioxid de carbon pentru toate tipurile de teritoriu, în particular zone urbane, inclusiv promovarea planurilor sustenabile de mobilitate urbană și a unor măsuri relevante pentru atenuarea adaptărilor".

Conform ghidurilor de realizare a P.M.U.D., elaborarea acestui document strategic prezintă

particularitatea integrării procesului participativ, în care se ține seama de recomandările părților interesate (incluzând cetățeni, autorități publice, organizații din societatea civilă, companii private, etc.).

În acest context, în data de 26.01.2018, ora 15⁰⁰, la sediul Beneficiarului, Primăria Municipiului Băilești vor avea loc:

(i). consultare largă cu scopul informării asupra diagnozei situației curente a mobilității în Municipiul Băilești și stabilirea obiectivelor planului;

(ii). consultări concentrate pe proiectele și măsurile identificate și testate în cadrul P.M.U.D. al Municipiului Băilești.

Acestea au ca scop prezentarea conceptului de P.M.U.D. cu particularizare pentru Municipiul Băilești, prezentarea situației actuale privind mobilitatea, identificarea problemelor și consemnarea opiniilor părților interesate în ceea ce privește aspectele legate de mobilitate în Municipiul Băilești.

De asemenea, sunt supuse consultării publice obiectivele, măsurile și proiectele propuse în cadrul P.M.U.D., părțile interesate putând să își aducă contribuția la elaborarea variantelor finale ale acestora.

CONTACT

Beneficiar – PRIMĂRIA MUNICIPIULUI BĂILEȘTI

Telefon: 0251 311017, 0727 226720; Fax: 0251 311956

E-mail: primariabailesti@gmail.com

Elaborator - SIGMA MOBILITY ENGINEERING

Telefon: 0722 655228; 0733 066929; Fax: 0248 459 078

E-mail: sigma_mobility_engineering@yahoo.com

Ședința de consiliu

În baza Dispoziției nr. 1861 din 07.12.2017 a Primarului Municipiului Băilești și în baza Dispozițiilor art. 39 alin. 1 și art. 40 din Legea 215/2001 a Administrației Publice Locale republicată, în temeiul art. 68 și art. 115 alin. 1 lit. a din aceeași lege, aleșii urbei și-au dat întâlnire pe data de 22.12.2017, ora 8.00 pentru ședința ordinară a CL pe luna Decembrie, la care au fost prezenți toți cei 17 consilieri.

Domnul secretar a declarat deschise lucrările, a supus spre aprobare procesul-verbal al ședinței, a arătat că este statutar constituită, supune la vot procesul-verbal al ședinței anterioare și arată că este conform dezbaterilor din timpul ședinței, procesul-verbal fiind aprobat în unanimitate.

În continuare a dat cuvântul domnului Președinte de ședință, să preia frăiele, acesta adresându-i dlui. Primar rugămintea de a prezenta ordinea de zi conform dispoziției de convocare a ședinței înregistrată sub nr. 1861/2017. După lecturarea acesteia, dl primar a prezentat ordinea de zi a ședinței și a dat cuvântul Președintelui de ședință. Preluându-și prerogativele, dl. Președinte a supus spre aprobare ordinea de zi, aceasta obținând sufragiile tuturor consilierilor locali.

În ceea ce privește Proiectul de hotărâre nr. 279 prin care se aprobă rectificarea bugetului local, în urma modificărilor, bugetul de venituri și cheltuieli va deveni la partea de venituri în suma de 30250 mii lei iar la partea de cheltuieli, în sumă de 38956 mii lei cu un deficit de 8706 mii lei. Bugetul local finanțat integral sau parțial din venituri proprii va fi la partea de venituri în suma de 18001 mii lei iar la partea de cheltuieli în suma de 18707 mii lei cu un deficit de 706 mii lei. După ce dna Moțățăeanu a dat explicațiile convenite dlui. Tica privitoare la veniturile externe ale bugetului local, proiectul a fost votat în unanimitate.

Referitor la Proiectul de hotărâre nr. 269 prin care se aprobă indicatorii economico-financiar realizat pe trim IV 2017, nu a fost nicio obiecție din partea consilierilor, proiectul fiind aprobat în unanimitate.

Tot în unanimitate a fost aprobat și Proiectul de hotărâre nr. 271 prin care se aprobă scutirea de la plata impozitului pe clădiri și a taxelor locale pentru imobilul de la adresa str. Eremia Grigorescu nr 58 Băilești unde își are sediul Casa Memorială "Amza Pellea".

Cu privire la Proiectul de hotărâre nr. 270 prin care se aprobă scoaterea din inventarul domeniului privat a mijloacelor fixe casate, conform procesului verbal înregistrat sub nr. 24808/2017, a fost votat în unanimitate. Menționăm că valoarea deșeurilor rezultate din valorificare în sumă de 1953,29 lei a fost virată în contul Primăriei Băilești cu OP nr. 4435/22.11.2017.

În ceea ce privește Proiectul de hotărâre nr 258, se aprobă în unanimitate programul principalelor manifestări culturale-artistice și educative pe trim I 2018 la Biblioteca Municipală "Petre Anghel" conform anexei alăturate și totodată devizul estimativ anexat. Publicăm Programul principalelor activități ale Bibliotecii Municipale pe trim I 2018: 05 ian – expoziție de carte / 08 ian – cenaclul literar al seniorilor / 15 ian Mihai Eminescu 168 de ani de la naștere / 18 ian – Cenaclul literar "Speranțe", expoziții de carte / 24 ian – Ziua Unirii Principatelor Române 159 de ani / 30 ian – aniversare 166 de ani I. L. Caragiale / 03 februarie – 74 de ani de la nașterea Petre Anghel / 05 feb – cenaclul literar al seniorilor / 14 feb – expoziție de carte Grigore Vieru / 15 feb – Cenaclul literar "Speranțe" / 21 feb – 111 ani de la răscoală din 1907 / 24 feb – expoziție de desne "Dragobete" / 28 feb – 82 ani Marin Sorescu / 1 martie – expoziție de măștișoare / 3 martie – ziua Mondială a scriitorilor / 05 martie – cenaclul literar al

seniorilor / 13 martie cenaclul literar "Speranțe" / 21 martie ziua internațională a poeziei / 27 martie – ziua Mondială a apei; 46 ani Duiliu Zamfirescu comemorare / 31 martie 85 de ani de la nașterea lui Nichita Stănescu. Doamna Bibliotecar Responsabil Vlad Janeta a înaintat un deviz estimativ pentru trimestrul I 2018, pentru buna desfășurare a activităților mai sus menționate. Astfel pentru: publicații – 4 000 lei; revista "Foaia bibliotecii" – 4X1 500 = 6 000 lei; Achiziții de cărți (sediu + filiala Balasan) – 10 000 lei; achiziție – 1 000 lei; activități culturale (concursuri de recitări și creație, diplome, cărți, materiale promoționale, mape, panouri) – 20 000 lei; diverse – 1 000 lei. Totalul devizului se ridică la suma de 42 000 lei, pentru anul 2018, trimestrul I.

Tot în unanimitate a fost aprobat și Proiectul de hotărâre nr. 257 privind programul principalelor manifestări culturale-artistice și educative pe trimestrul I 2018 la Casa de Cultură "Amza Pellea" Băilești. În expunerea de motive, dl Marcel Boța, directorul Casei de Cultură, a propus următoarele activități: 06 ianuarie – Boboteaza (botezul cailor și concursul cu premii "Cel mai frumos cal" / 15 ian – evocare 168 ani Mihai Eminescu; lansare de carte Mariana Oprea / 24 ian – 158 de ani de la Unirea Principatelor Române, cu participarea fanfare militare / 27 ian – evocare "Caragiale mereu în contemporaneitate" 166 ani de la nașterea marelui dramaturg / 24 feb – "Eu sunt... Dragobetele" manifestare tradițională românească / 27 feb – evocare Marin Sorescu 72 de ani de la naștere / 08 martie "De ziua ta, mămică!" spectacol tematic cu ocazia Zilei Internaționale a Femeii / 09 martie – dezbateri pe tema "Mucenicii – 40... 44...?". Devizul estimativ pentru aceste activități a fost calculat astfel: premii pentru Bobotează – 1 000 lei; 24 ianuarie – fanfara militară 3 500 lei; Dragobete – 1 000 lei; spectacol 8 martie – 2 000 lei, totalizând 7 500 lei.

Rămânem pe același fod de activități culturale-artistice și educative la Muzeul "Câmpiei Băileștilor" pe trim I 2018 prin Proiectul de hotărâre nr 259, acesta

fiind aprobat în unanimitate. Domnul Alin Vocea, director al Muzeului "Câmpiei Băileștilor" a expus programul principalelor manifestări culturale-artistice și educative astfel: 22 ian – Unirea și Alexandru Ioan Cuza în tradiția populară / 23 ian Expoziție cu temă Unirea și Alexandru Ioan Cuza / 24 ian – activități specifice legate de ziua Unirii / 29 ian – expoziție temporară: Permanențe ale luptei pentru unitate națională la ramâni / 12-17 feb – expoziție: Băilești, un nume în istorie / 26-28 feb – expoziție: Eroi băileșteni în evenimentul României / 5-16 martie expoziție: Băilești 1907 / 26-30 martie – expoziție de documente și fotografii: Amintiri despre Băilești.

Referitor la Proiectul de hotărâre nr 265 se aprobă încheierea Convenției pentru acordarea de servicii de asistență socială între Consiliul Local al Municipiului Băilești și Fundația Creștină "Casa Speranței" conform anexei.

A fost votat în unanimitate și Proiectul de hotărâre nr 263 prin care se aprobă lista situațiilor deosebite și criteriile care justifică acordarea ajutoarelor de urgență pe anul 2018. Cuantumul ajutorului de urgență se va stabili prin dispoziția primarului la valoarea de maxim 500 lei, în limita sumelor aprobate în bugetul local, cu excepția acordării ajutorului de urgență pentru înmormântare care se va stabili la valoarea de maxim 1.000 lei, în urma efectuării anchetei sociale care va reflecta starea socială și financiară a solicitantului, acesta putând beneficia o singură dată într-un an financiar de aceste drepturi. **Situațiile deosebite care justifică acordarea ajutoarelor de urgență sunt:** 1. Existența unor boli grave (TBC, HIV/ SIDA și Neoplazii) în stare terminală, dovedite cu acte medicale de specialitate, care afectează persoanele lipsite de susținere financiară pentru tratamentul prescris; 2. Starea critică a sănătății persoanelor fără venituri sau cu venituri reduse, care necesită intervenții chirurgicale la spitale din România, cu prescripția medicului specialist din care rezultă starea de urgență; 3. Starea avansată de degradare a imobilelor ocupate cu

forme legale de persoane sau familii nevoiașe în proporție de 60%, beneficiare de ajutor social sau fără venituri, care necesită efectuarea unor lucrări de reparații minime; 4. Decesul persoanelor din familii cu venituri mici sau fără venit care, nefiind cuprinși în sistemul de asigurări, nu pot beneficia de ajutor de înmormântare din partea altor instituții; 5. Distrugerea locuințelor din cauza incendiilor, cutremurelor, inundațiilor și a altor calamități naturale în proporție de 50%; 6. Situația persoanelor care au nevoie de proteze sau orteze, aflate în imposibilitatea achiziționării acestora numai din resurse financiare proprii; 7. Decesul ambilor părinți, când copii minori rămân în îngrijirea bunicii sau altor rude cu venituri reduse; 8. Situația persoanelor fără venituri, lipsite de acte de identitate, care necesită adoptarea de măsuri pentru intrarea acestora în legalitate pe linie de evidență a populației și stare civilă (certificate de naștere, cărți de identitate etc); 9. Alte situații deosebite și/sau neprevăzute, stabilite prin dispoziția primarului.

Criteriile de acordare de ajutoare de urgență sunt: 1. Pentru familii sau persoana singură ce realizează un venit mediu lunar mai mic sau egal cu 200 lei, ajutorul ce se acordă este de 500 lei; 2. Pentru familii sau persoana singură ce realizează un venit mediu lunar mai mic sau egal cu 201-300 lei, ajutorul ce se acordă este de 400 lei; 3. Pentru familii sau persoana singură ce realizează un venit mediu lunar mai mic sau egal cu 301-400 lei, ajutorul ce se acordă este de 300 lei; 4. Pentru familii sau persoana singură ce realizează un venit mediu lunar mai mic sau egal cu 401-500 lei, ajutorul ce se acordă este de 200 lei.

În ceea ce privește Proiectul de hotărâre nr 264 privind Planul VMG pe anul 2018, se aprobă în unanimitate planul de acțiuni sau lucrări de interes public ce vor fi efectuate în anul 2018 în municipiul Băilești de către persoanele apte de muncă, beneficiare de ajutor social potrivit Legii nr 416/2001 privind venitul minim garantat, cu modificările și completările ulterioare, ➔

(continuare din numărul trecut)

Un episod interesant se referă la eforturile guvernului de la Tel-Aviv de a realiza bomba nucleară. Solomonovici afirmă că lansarea lui Iuri Gagarin în spațiul cosmic s-a făcut cu ajutorul unor savanți naștiști capturați de ruși. De fapt, mulți oameni de știință germane au ajuns în Egipt, principalul inamic al Israelului din anii aceia, ceea ce a atras atenția Mossad-ului, căci se întrezărea riscul unei arme superperfectionate care să amenințe noul stat evreiesc. La rândul său, Israelul avea deja, în anii '50, cercetări avansate în domeniul energiei nucleare, devenind, în cel mai strict secret, a șasea țară a lumii deținătoare a armei atomice. Trebuie spus însă că SUA s-au opus din răspundere ca Israelul să dețină armament nuclear dar Ben Gurion, președintele din epocă, se temea de o posibilă alianță arabă. Așa că a solicitat și a primit ajutor francez în construirea reactorului de la Dimona, în deșertul Negnev. Prețul plătit: participarea trupelor sale la "Războiul Canalului Suez" din 1956, alături de Franța și Anglia împotriva Egiptului... Astfel, premierul Shimon Perez devine "arhitectul" bombei atomice israeliene!

Hazliu și totodată dramatic este un alt episod, cu implicații românești. Emigrarea în masă a evreilor din România spre "țara sfântă" s-a întrerupt în 1948,

Lecturile unui pensionar

din cauza interdicției formulate de URSS, căci Israelul devenise

"coada de topor a SUA"! Atunci, Mossad și Securitatea românească (Jacobson și Marcu) au găsit o soluție reciproc avantajoasă: Israelul să achite o sumă fixă pentru fiecare evreu repatriat, echilibrând astfel visteria românească. De fapt, Dej obținuse avizul lui Hrușciov, dar nu cu plata în dolari ci în natură, cu ferme de pui și porci. Urmasul său, Nicolae Ceaușescu, a revenit la plata cash, operațiunea fiind cunoscută de toți șefii de atunci ai spionajului românesc, sub codul "Pellegrini".

O altă ispravă marca Mossad a reprezentat-o distrugerea reactorului atomic irakian (nume de cod "Opera"). În iunie 1981, avioane F-16 au distrus în întregime reactorul Ossirak; apărarea antiaeriană irakiană nu a intervenit, căci șeful ei se afla la Bagdad, într-o cafea. A fost spânzurat a doua zi, de un copac din centrul capitalei Irakului...

În fine, să mai amintim și acțiunea "Entebbe" – salvarea de pe aeroportul Nigerian a evreilor de pe avionul deturat de teroristul irakian Wadi Haddad, în 1970. Mossad a acționat discret: teroristul a fost ucis cu o otrăvă specială care nu lasă urme. Se bănuiește că și

„Mossad. Shin-Bet. Aman“

istoria serviciilor secrete *Israeliene* - Teșu Solomonovici, București, Editura Teșu, 2000

Yasser Arafat, lider OEP, ar fi avut același sfârșit – lichidare biologică.

Fiind corect în raport cu adevărul istoric, Teșu Solomonovici menționează și unele esecuri ale serviciilor informative din Israel. Pes curt, acestea se referă la următoarele acțiuni și situații:

- Nu au anticipat pacea cu Egiptul și vizita lui Anwar-El Sadat la Ierusalim;
- Au apreciat greșit durata războiului dintre Irak și Iran (în loc de 8 zile, confruntarea a durat 8 ani!);
- N-au prevăzut Intifada și, mai ales, prăbușirea Imperiului sovietic;
- Nu au avertizat asupra invaziei irakiene în Kuweit;
- Nu au cunoscut pregătirile Bagdadului pentru obținerea bombei atomice;
- Nu au presimțit semnarea Tratatului de la Oslo cu palestinienii...

Trebuie să mai adaug în încheiere că lucrarea ziaristului israelian mai tratează și alte subiecte adiacente, că face frecvente trimiteri la religia și istoria evreilor, la politica externă din primii ani de existență a statului israelian.

Și, după aceste stângace aprecieri personale îmi îngădui să transcriu integral poezia "Omul tăcerii" a lui Sebastian

mort în urmă cu două decenii. Poezia apăruse încă din 1977 la Tel-Aviv și, prin elogiul adus sacrificiului anonim al agenților secreți, se constituie într-o odă închinată eroismului mut, riscurile acestei meserii, extrem de discretă dar deopotrivă de incitantă. Și, desigur, raportându-ne mai ales la contextual geopolitic israelian, textul este impresionant prin măreția neștiută a dragostei de țară. M-aș bucura din suflet dacă și România ar avea asemenea eroi necunoscuți. Dar, iată textul poeziei "Omul tăcerii":

El e omul tăcerii. Ascuns
În cetatea dușmanului, sumbră,
Căutând singuratic răspuns
Întrebărilor grele, din umbră.

Ezitănd lângă fiecare colț
(Căci oriunde-l pândeste captura
Și pe urmă, sub umede bolti
Închisoarea, supliciul, tortura).

Părăsit sub apaticul cer,
Fără sprijin în clipa cea gravă
Doar cu propriul său revolver
Și fiola subțire de-otrăvă

Neștiut, nevăzut, neîubit,
Într-un lanț mult mai greu ca robia,
Acceptându-și destinul ciuntit
Și-mplinindu-și datoria,

Travestindu-și făptură și gând
Ascultând pașii morții, în seară,
El e omul tăcerii, arzând
Doar de marea iubire de țară...

Uneori soarta-l crută-n sfârșit
Uneori se strecoară prin plasă
Și cărunț, sfâșiat, oboist,
Însă viu se întoarce acasă.

Ca soldații se-ntoarce în zori.
Dar în patria lui primitoare
Nu-l așteaptă covoare de flori,
Decorății, onoruri, fanfare.

Nu se scrie de el în ziar
Demnități nu-l îmbie, puzderii.
Pân-la moarte și dincolo chiar,
Pentru toți el e omul tăcerii.

Doar când pleacă pe drumul etern
Ca spre o altă misiune secretă,
Într-un negru chinat se aștern
Zece rânduri pe-un colț de gazetă

Si doar foarte puțini vor mai ști
Adevărul ce nu se mai spune,
Că și el, de suntem încă vii,
E părtaș la această minune.

Marian PIRNEA

conform Anexei 1.

Referitor la Proiectul nr 276 prin care se ia act de încetarea suspendării contractului de muncă pentru managerul de Securitate al SC PAZA CLB SRL Băilești, doamna Dascălu Mariana-Mădălină, începând cu data de 02.03.2018, așa cum a propus dl viceprimar și nu cu 22.03.2018 cum s-a propus în Proiectul de hotărâre. Propunerea a fost votată în unanimitate.

Cu privire la Proiectul de hotărâre nr 272 prin care se aprobă tarifele la serviciile de pază la SC PAZA CLB SRL Băilești și planul de vânzări conform Anexei 1'. Astfel având în vedere creșterea salariului minim pe economie începând cu 01.01.2018 de la valoarea de 14500 lei la 19000, SC PAZA CLB SRL Băilești propune majorarea tarifului la serviciile de pază de la valoarea de 14 lei/oră la 16 lei/oră, obiectul principal de activitate fiind: activități de protecție și gardă. Proiectul a fost votat în unanimitate.

Recalcularea noilor tarife de concesiune a locurilor de veci în cimitire a fost posibilă prin aprobarea Proiectelor de hotărâre nr 273/274/275, astfel: concesiune loc de veci 150 lei/loc/7 ani; concesiune loc de veci 245 lei/loc/15 ani; concesiune loc de veci 372 lei/loc/25 ani; taxa întreținere cimitir 25 lei/an; taxa construire loc de veci 150 lei/loc.

Un alt Proiect de hotărâre nr. 277 a fost cel prin care s-a aprobat constituirea Comisiei de apărare împotriva dezastrelor, inundațiilor și înghețurilor, precum și fenomenelor meteorologice periculoase, în conformitate cu Anexa 1. Din această comisie fac parte: Pistrîu Costel – președinte; Mușuroi Irinel-Codrut – vicepreședinte; Iures Victor – secretar; iar ca membrii – Ghinea Nicolae-Viorel, Miu Cristian, Stroe Bogdan, Mitroi Paul, Croitoru Cristian, Gadiu Sabin, Țiboreanu

Mirela, Mălin Ionel, Carauleanu Marius, Cojocar Florin, Enache Cristian.

A fost aprobat în unanimitate și Proiectul de hotărâre nr 278 prin care se aprobă acordul de parteneriat dintre Consiliul Județean Dolj și Municipiul Băilești privind modernizarea tronsonului din drumul județean DJ 561D (KM 51+500) de la intersecția străzii Revoluției până la ieșirea din municipiul Băilești către comuna Rast. Domnul Primar a prezentat domnilor consilieri discuțiile avute cu domnul președinte al Consiliului Județean Dolj și a arătat că s-a ajuns la o înțelegere ce este materializată în acest proiect de hotărâre și urmează a fi înșușită și de plenul Consiliului Județean, menționând că dacă s-ar materializa acest proiect de hotărâre ar fi un mare beneficiu atât pentru băileșteni cât și pentru cei care traversează localitatea.

Cu privire la Proiectul de hotărâre nr 280 a fost aprobat Regulamentul Asociației de salubritate "SALUBRI-ECO", conform anexei alăturate, ce face parte din prezenta hotărâre.

În continuarea acestuia a urmat Proiectul de hotărâre nr 281 prin care se aprobă actul adițional la contractual de delegare a gestiunii Serviciului de Salubritate, conform anexei alăturate, ce face parte din prezenta hotărâre.

Referitor tot la Serviciul de Salubritate a fost și Proiectul de hotărâre nr 282 prin care s-a aprobat caietul de sarcini al acestuia, conform anexei alăturate.

În ceea ce privește Proiectul de hotărâre nr 283 prin care se aprobă contractul cadru de prestare a activității de colectare a deșeurilor municipale, conform anexei alăturate, dl. primar a propus să se facă modificarea în contractul cadru în sensul de colectare a deșeurilor menajere și nu cum s-a trecut greșit a "deșeurilor municipale." Proiectul a fost

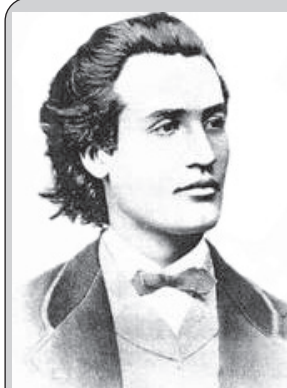
votat în unanimitate cu observația făcută.

A fost aprobat în unanimitate și Proiectul de hotărâre nr 284 cu privire la modificarea art. 1 al HCL nr. 203/2017 prin care se aproba cheltuirea sumei de 1 000 lei pentru colindători, prin care se suplimentează cu încă 1000 lei și se aprobă modificarea făcută.

Ultimul Proiect de hotărâre nr. 260, al ședinței de consiliu a fost cel prin care s-a ales un nou președinte de ședință pe următoarele trei luni, mandatul dlui Marian Pistrîu expirând. Acesta l-a propus pe dl Florin Goța, acceptat și aprobat în unanimitate.

La punctul Diverse, dl Duinea Marius-Claudiu propune dlui președinte de ședință Marian Pistrîu, să citească raportul primit de la directorul Clubului Sportiv Progresul Băilești pentru a se informa de activitatea acestuia. Dl președinte arată că a citit materialul primit și este mulțumit de răspunsurile date la întrebările puse anterior. Domnul primar propune ca la unitățile și instituțiile publice să se lucreze legal, să fie transparentă între instituții și activitatea depusă de fiecare unitate bugetară și să iasă și o plusvaloare. Tot dânsul a arătat că bugetul anului 2018 va fi foarte greu deoarece nu există venituri, a scos în evidență că activitatea din oraș în ceea ce privește paza bunurilor proprietate publică este făcută cu simț de răspundere și propune Consiliului Local să fie pe viitor toate activitățile societăților înființate de Consiliul Local și totodată să fie promovate valorile locale atât la activitățile sportive cât și școlare. Dl primar a mulțumit dlui Enache Daniel pentru efortul depus la SC PAZA CLB SRL și tuturor consilierilor locali pentru activitatea depusă în anul ce a trecut.

Marian MILOVAN

Obsedantul Eminescu

(Fragment din volumul în pregătire "Jurnal de amurg")

11 decembrie 2017. Pe fondul interminabilelor dificultăți medicale din familie și în febra pregătirilor pentru plecarea la Satu Mare, am avut azi o întâlnire neașteptată în plan spiritual. Venit pentru o zi-două la Băilești ca să rezolve oarece probleme administrative, reputatul eminesciolog care

este prof. univ. Gheorghe Doca m-a rugat să-l însoțesc la Primărie; trebuia să clarific unele chestiuni referitoare la locurile de veci ale defuncților săi părinți adoptivi. Din capul locului m-a impresionat tocmai gestul lui; domiciliat în București, venind cu trenul, obositor, până în Băilești, a venit să se îngrijească de mormintele celor care îl înfișaseră după năprasnica secetă din 1946-1947. (Mai cunoaștem noi niște localnici adoptați, care însă au uitat de cei care au fost adevărați părinți...). Nu m-a surprins acest gest din partea domnului Gh. Doca, știind câte alese însuși are acest pui de moldovean, de lângă Vaslui, crescut cu dragoste de niște oameni simpli dar de înaltă conduită morală.

Întâlnirea m-a revigorat simțitor, la bucuria de a revedea un prieten și coleg ceva mai vârstnic până la mândria de a-i fi alături unui apreciat intelectual român, profesor universitar de marcă și reputat eminesciolog.

Și, într-adevăr, discuția noastră, pe parcursul câtorva ore, s-a purtat și pe teme comune, familiale sau colegiale dar și, spre satisfacția mea, cu subiecte alese; literatură și limitele ei, lingvistul American Avram Noam Chomsky, teoria gramaticii degenerative, fractalii; despre limbaje "recursiv renumerabile" și, mai ales, despre antropomorfism. Gică Doca (îmi permit să-l numesc astfel, fiind vorba despre o discuție tete-a-tete) mi-a vorbit cu pasiune despre acest concept, încercând să-mi clarifice apropierea și deosebirea dintre limbajele omenești și cele ale altor ființe non-umane. Firește, mi-a mărturisit că încearcă să aprofundeze această teorie în perspectiva abordării, sub acest aspect, a creației eminesciene.

Astfel că, ajunși pe făgașul său preferat, mi-a relatat o întâmplare culesă de la Marin Sorescu; de fapt, o parabolă cu semnificații adânci, impresionante.

Se spune că Dumnezeu și "sfetnicul" Său, Sf. Petru, au vizitat un sat amărât pierdut undeva între codrii nesfârșiți, cu oameni săraci, nevoiași dar ospitalieri. Fără să-l recunoască, o bătrână sărmană le-a dat găzduire și l-a omenit cum a putu mai bine. A doua zi, după ce au plecat, Sf. Petru L-a abordat pe Dumnezeu: *Doamne, ai văzut cât de bine ne-a tratat femeia aceea, deși, precum toți cei din sat, este săracă lipită pământului. De ce nu le dai și lor un semn al puterii Tale, de ce nu-i răsplătești cumva? / Sfinte Petre, a răspuns Cel de Sus, am să fac pentru acești oameni necăjiți ceva deosebit; ceva prin care să-și cunoască sufletul!...*

Și, peste numai câteva zile, în acel sat se născu Mihai Eminescu...

Am rămas uimit de tălcul poveștii. Nu știusem că Marin Sorescu a cules (sau a scris?) o asemenea parabolă dar am conchis, alături de remarcabilul cercetător literar că, desigur, aceasta este strâns legată de geneza poemului inspiratului scriitor bulzeștean, "Trebuia să poarte un nume". Căci, firește, Eminescu poate fi identificat cu tot ce ține de acest neam, de aceste pământuri și de aceste vremuri, că genialul nostru poet se identifică pe deplin cu Geografia, istoria și spiritualitatea românească. Iar Marin Sorescu a intuit perfect această fuziune cosmică, dovadă poezia menționată, al cărei final îmi permit să-l citez:

"Și pentru că toate acestea / Trebuiau să poarte un nume / Un singur nume / L'i s-a spus / Eminescu."

Iar în final, credincios aceluiși ideal, profesorul Gheorghe Doca îmi mărturisea că acesta este și sensul dedicației formulate de el însuși pe coperta ultimei sale cărți, "Ta (ta) twam asi", o lucrare memorabilă, dedicată "privirii cu dublă valență – dinspre noi spre Poet și dinspre Poet înspre noi."

Cu exact un an în urmă, la întâlnirea care a lansat volumul în orașul său de adopție, prof. Gheorghe Doca le adresa fericitorilor posesori ai noii sale lucrări, "Mesajul ei secret": ***Și tu ești Eminescu!***

Nu ne rămâne decât să așteptăm cu nerăbdare ca perseverența deosebită și spiritul analitic pătrunzător ale "băileșteanului de onoare" (cum l-a numit un salariat al Primăriei) să ne răsfete cu o nouă lucrare de referință, dedicată operei lui Eminescu, privită acum din perspectivă... antropomorfistă!

Marian PIRNEA

Bacalaureatul, facultatea, profesia, viitorul

Pentru început, câteva precizări terminologice:

BACALAUREAT, bacalaureate, s. n. (în vechea organizare a învățământului) Examen general pe care îl treceau absolvenții liceului spre a se bucura de anumite drepturi. • Titlu obținut în urma acestui examen. – Pronunțat: ba-ca-la-u-re-at.

FACULTATE, facultăți, s. f. 1. Capacitate, posibilitate, însușire morală sau intelectuală a cuiva; aptitudine. • însușire, capacitate pe care o are un fenomen, un obiect, un sistem etc. de a acționa, a se dezvolta, a realiza ceva. 2. Unitate didactică și administrativă în cadrul unei instituții de învățământ superior, condusă de un decan și cuprinzând mai multe catedre pentru pregătirea studenților și a doctoranzilor într-un anumit domeniu de specialitate.

Din fr. faculté, lat. facultas, -atis.

PROFESIUNE, profesiuni, s. f. 1. (și în forma profesie) Ocupație cu caracter permanent, pe care o exercită cineva în baza unei calificări; meserie, îndeletnicire din care trăiește cineva.

Despre aceste lucruri se vorbește la vârsta adolescenței, iar unii tineri sunt chiar foarte preocupați de viitorul lor, în timp ce alții lasă luarea unei decizii abia după Bac, "să văd mai întâi ce fac la Bac, apoi voi hotărî și la ce facultate merg sau... în ce țară să muncesc".....

Tinerii simt că nu sunt suficient de informați atunci când se apropie aceste schimbări majore în viața lor. Încotro se

vor îndrepta? Ce profesii le-ar fi potrivite? Cum ajung acolo, admitând că știu ce vor să devină în viață? Din păcate, mulți dintre ei nici nu știu ce vor sau ce li se potrivește....

În anii trecuți, prin amabilitatea unor foști elevi, deveniți între timp profesioniști, am derulat o campanie de informare în rândul elevilor de clasa a XII-a. Foști elevi erau invitați să-și povestească periplul... profesional și modul în care au depășit această perioadă a căutarilor de sine.

Au răspuns cu mult entuziasm (și emoție) provocării lansate de mine: Anca Ștefan, absolventă de ISE, Anca Mănzână (Farmazon) – absolventă de Medicină, Mădălina Gheorghisan – absolventă de Drept, Camelia Țuncu – absolventă de Psihologie, Dorin Radu – absolvent al Academiei de Poliție, Andreia Helga Giurcă (Stroe) – absolventă de Filologie. Toți lucrează actualmente în domeniile pentru care s-au pregătit și le-au povestit elevilor despre cum au ales aceste profesii, ce sau cine i-a motivat, cum și-au descoperit vocația etc.

Inițiativa s-a bucurat de un real succes

în rândul elevilor noștri, căci, între timp, auditoriul de atunci numără acum studenți chiar la facultățile mai sus numite. Îi așteptăm și pe ei ca, peste câțiva ani, să se reîntoarcă în liceu pentru a fi modele/sursă de inspirație, ca și predecesorii lor, pentru alți elevi.

Iar Examenul de Bacalaureat este o altă poveste... Profilul, ales cu buna știință, sau... "nimerit" în urma rezultatului la examenul de Evaluare Națională la clasa a VIII-a, poate fi o oportunitate sau, din contră, o piedică în alegerea viitoarei profesii. Unii tineri se trezesc la specializări pentru care nu au aptitudini, dar nu mai au ce să facă, și mai greu, mai ușor, trec cumva și cei patru ani de liceu. Se consideră că Bac-ul, la uman, este mai ușor, iar la real, mai provocator. Dar, rezultatele arată că interesul elevului pentru învățare este factorul determinant în această ecuație. Statistic, la Lb. Română, care este proba comună, se obțin note mari, atât la real cât și la uman, dar nu toți elevii promovează această probă. Proba la alegere, Biologia, preferată de elevii de la real, aduce mereu rezultate bune și foarte bune (anul trecut, promovabilitate 100%), iar la uman, Științele socio-umane sau Geografia, la fel (anul trecut, 100% promovabilitate).

Fiind liceu teoretic, "Mihai Viteazul" nu dă prea multe posibilități după absolvire: ori se continuă cu o facultate/ colegiu/ postliceala, ori... diploma de absolvire și atât! Printre cele mai căutate facultăți

sunt Medicina-Farmacie, Drept, Poliție (Ofiteri și subofiteri), Filologie, Pedagogie, Studii Economice, Psihologie, Ingineria sau Informatica, Kinetoterapia etc.

Alegerea viitoarei cariere e uneori doar rezultatul unor conjuncturi... ca de exemplu, orientarea după rezultatul examenului de Bac. (pe unde se poate intra fără examen, cu media de la Bac., ce locuri mai rămân vacante), căci puține mai sunt facultățile la care se intră pe baza unui examen de admitere serios.

Oricum, unii dintre studenți renunță după primul an, constatând că, fie nu li se potrivește, fie nu fac față examenelor. Dacă toate facultățile ar permite accesul pe baza unui examen, cu siguranță ar crește și motivația pentru învățare, cu siguranță am avea specialiști mai bine pregătiți și mai atenți selecțai, implicit...

o țară mai prosperă și orientată spre dezvoltarea valorilor morale.

În plus, atâta timp cât sistemul de învățământ nu este corelat cu cerințele pieței muncii, nu există premisele adevărării cererii și a ofertei de muncă. În societate "se produce" ceea ce nu se cere, iar ceea ce se cere, nu există - mă refer aici, în special, la meserii. Există piețe "saturate" de absolvenți cu diplomă, care nu au unde să se angajeze, sau, dacă găsesc totuși posturi, li se cere o experiență pe care nu au unde să o capete, sau nu au "relațiile" necesare... Și astfel, ne învățăm într-un cerc vicios. În lipsa unui astfel de deziderat... nu ne rămâne decât să sperăm că ei, tinerii de azi, își vor croi drum bun prin viață și-și vor găsi menirea... cumva, cândva, undeva.

Mirela MATARA

Începând cu anul 2011, pentru noi, românii, 15 ianuarie are o dublă semnificație: ziua poetului național Mihai

Ziua Culturii Naționale

Eminescu, dar și Ziua Culturii Naționale, potrivit Legii nr. 238 din 7 decembrie 2010, inițiată de acad. Eugen Simion, Președintele Secției de Filologie și Literatură și fost Președinte al Academiei Române. Celebrăm, așadar, Luceafărul poeziei românești, dar e și un moment în care se cuvine să reflectăm la ce avem, moștenirea cul-

turală, dar și la ce vom lăsa noi urmașilor. În acest scop, a luat naștere un program care urmărește finanțarea proiectelor culturale planificate pentru ziua de 15 ianuarie. Este vorba despre manifestări cultural-artistice și acțiuni social-culturale dedicate acestei zile: recitaluri de poezie, concerte, expoziții, spectacole de teatru, evenimente literare, proiecții de film și conferințe. Pot solicita finanțare în cadrul acestui program persoane juridice de drept public sau privat, române, autorizate,

respectiv înființate în condițiile legii române, care desfășoară programe, proiecte și activități culturale. Ziua aceasta vine și cu alte vești bune, mai multe muzee din țară au luat decizia de a oferi acces gratuit vizitatorilor pe 15 ianuarie. Nici românii din afara țării nu s-au lăsat mai prejos, desfășurând, în parteneriat cu amasadele și alte instituții de profil, diverse activități în cele mai mari orașe europene și nu numai.

Noi am marcat, ca în fiecare an, în școli, atât ziua poetului național, cât și Ziua Culturii Naționale. Au avut loc recitări, proiecții, sezațiuni literare, prezentări ale vieții și operei lui Mihai Eminescu.

Lelia MITROI

Moș Crăciun la Centrul Educațional Teodora

De Ziua Internațională a Voluntariatului, am stat de vorbă Cu Maria Vislan, fondatorul Asociației Langdon Down Oltenia. Maria Vislan este mama unei tinere cu sindrom Down.

- Când ați înființat Asociația Langdon Down?

- Asociația noastră a fost înființată în anul 2000 și de atunci funcționează fără întrerupere.

- Care sunt principalele activități ale Asociației?

- Principala acțiune a fost înființarea unui centru de zi, centru care a fost instituit în anul 2002, și care funcționează și astăzi; este vorba despre Centrul Educațional Teodora din Băilești, care are beneficiari tineri și copii cu dizabilități intelectuale. În ultimii ani ne-am canalizat activitățile către tinerii peste 18 ani, care părăsesc toate formele de învățământ și pentru care desfășurăm diverse activități pentru dezvoltarea deprinderilor de viață independentă.

pentru persoanele cu dizabilități și pentru vârstele cu care lucrăm noi și toată curtea exterioară a Centrului.

- Cum v-ar putea sprijini persoanele care ar dori să o facă?

- Există mai multe modalități. În primul rând, pot să direcționeze cei 2% din impozit, completând formularele 230, care sunt disponibile pe site-ul Ministerului de Finanțe, pentru care omul nu trebuie să cheltuiască absolut nimic. Apoi, noi avem activități de terapie ocupațională, în care confectionăm manual diverse obiecte decorative, cadouri, cutii de bijuterii și care s-au demonstrat a fi foarte bine primite de către public; cei care doresc să facă un cadou deosebit persoanelor dragi cu diverse ocazii pot să ni se adreseze și putem să confectionăm astfel de cadouri și la comandă sau sigur că pot să ia ceea ce este deja făcut în Centru.

- Aveți puncte de desfacere pe undeva sau se pot comanda doar aici?

- Nu, nu avem puncte de desfacere, pentru că aceasta nu este o activitate economică. Este o activitate de ocupare a timpului liber și de dezvoltare a independenței cu ajutorul artelor. Dar organizăm diverse expoziții și, cu ocazia acestor expoziții, pot fi procurate aceste obiecte. Sigur că cel mai ușor este ca oamenii să ne contacteze și, fie se deplasează la Centru, fie vizualizează prin fotografii obiectele pe care noi le realizăm.

- Aveți și o pagină de Facebook, unde puteți fi urmăriți?

- Avem un site al Asociației, este www.sindrom-down.ro; pe Facebook, în general, oamenii mă pot căuta pe mine, pentru că am ajuns la concluzia că este mult mai ușor să ajungă la informațiile despre activitățile pe care le facem noi căutând persoanele pe care le cunosc, așa că, dacă mă caută pe Facebook – Liana Vislan – vor găsi acolo produsele pe care le facem și fotografii de la expozițiile pe care le-am organizat.

Mi-a arătat Centrul și m-a invitat la serbarea de Crăciun. Am onorat invitația cu drag, dar, recunosc, și cu o mare curiozitate. M-au impresionat eforturile oamenilor de aici și, mai ales, puritatea sufletească a tinerilor care beneficiază de sprijin. Au primit daruri, ne-au oferit și nouă, ne-au colindat. Preoții din oraș au format cu tinerii un grup fantastic. Moșul i-a ascultat pe toți cu maximă atenție și le-a dat diplome, de care au fost tare mândri! Pot fi și mai departe, dacă le veți aprecia munca și veți alege obiectele făcute de mâinile lor.

Lelia MITROI

Pompierii ne informează

În acest număr ne-am propus să vă prezentăm câteva aspecte din raportul de evaluare a activității desfășurate de Secția Pompieri Băilești în anul 2017, pentru ca dumneavoastră să fiți informați despre misiunile principale ale pompierilor, despre dotările pe care le au, despre intervențiile la care au participat și multe alte aspecte și statistici.

Obiectivul fundamental al întregii activități desfășurate în 2017 a vizat eficientizarea și gestionarea profesionistă a situațiilor de urgență, în vederea menținerii sub control a riscurilor și asigurarea stării de normalitate a vieții comunităților umane.

Secția Pompieri Băilești este dotată cu următoarea tehnică de intervenție:

- Două autospeciale complexe de intervenție dotate cu module de descarcerare și acordarea asistenței medicale de urgență;

- Două autospeciale de stingere cu apă și spumă;

- Un autocamion de transport;

- O ambulanță tip B2 (acordarea primului ajutor medical calificat);

- O autospecială de serviciu Dacia Logan;

- Trei motopompe, din care una de mare capacitate.

Misiunile principale ale pompierilor băileșteni sunt salvarea vieții persoanelor și a bunurilor materiale, stingerea incendiilor, înlăturarea urmărilor exploziilor, avariilor, calamităților naturale, catastrofelor și intervenția în situații de urgență, într-un raion de intervenție care cuprinde Municipiul Băilești, precum și 13 comune cu 15 sate: Balasan, Afumați, Boureni, Covei, Galicea Mare, Giubega, Galiciuca, Izvoare, Corlate, Domnul Tudor, Bistret, Bistretul Nou, Brândușa, Plosca, Cioroiși, Cioroiul Nou, Cetățuia, Negoii, Catane, Căteana, Răst, Răstul Nou, Perisor, Măracine, Silistea Crucii, Urzicuța, Urzica Mare, Moșatei Gară.

Subunitatea deservește un număr de cca. 45 000 locuitori, pe o suprafață a raionului de intervenție de cca. 800 km², cu rază maximă de acțiune com. Biștreț – sat Plosca.

În afara intervențiilor la care au participat, în anul 2017 s-au executat 12 exerciții cu trupe în obiective, 48 de recunoașteri preliminare și 102 activități instructiv-educative organizate în unități de învățământ și lăcașuri de cult. Pe timpul executării recunoașterilor s-au realizat instruirii la care au participat factorii de răspundere și salariații, cu privire la obligațiile ce le revin în domeniul apărării împotriva incendiilor.

În perioada 01.01.2017 – 31.12.2017 în raionul de intervenție al Secției Pompieri Băilești s-au produs un număr de 1686 intervenții la care au fost solicitate să intervină structurile profesio-

niste pentru situații de urgență, o medie de cca. 5 intervenții pe zi, din care:

- 64 intervenții la incendii;
- 75 incendii vegetație uscată;
- 1 intervenție salvări animale;
- 12 alte intervenții (deblocare căi acces, asigurare manifestății culturale etc);
- 1531 acțiuni SMURD;
- 3 intervenții descarcerare.

Pe timpul acțiunilor de intervenție au fost protejate și salvate bunuri și instalații în valoare de peste 7 180 000 lei.

Cele mai frecvente cauze care au dus la producerea incendiilor au fost:

- Focul deschis;
- Instalații electrice defecte;
- Cenușă, jar, scântei;
- Coș de fum defect sau necurățat.

În cadrul Secției Băilești este operaționalizat un echipaj de prim ajutor calificat și un echipaj de prim ajutor și operațiuni de salvare cu echipamente specifice de salvare/descarcerare. Misiunile principale ale acestor echipaje au constat în intervențiile la cazurile în care una sau mai multe persoane s-au aflat într-o situație cu risc vital din cauza unei îmbolnăviri sau accidentări acute, intervențiile la cazurile care au necesitat acordarea primului ajutor într-un interval de timp scurt, intervențiile la cazurile care au necesitat descarcerare sau alte operațiuni de salvare, precum și asigurarea protecției medicale în cazul intervențiilor echipajelor de stingere incendii care prezentau risc de accidentare pentru personalul echipelor de intervenție. După cum am prezentat și mai sus, echipajul specializat SMURD a participat în anul 2017 la 1531 acțiuni pentru

acordarea primului ajutor calificat, având o medie de 4,2 intervenții pe zi.

Timpul mediu de răspuns la caz a fost de 20 min. în mediul rural și 7 min. în mediul urban.

În anul 2017, gărzile de intervenție ale Secției Pompieri Băilești au fost solicitate să intervină la 47 accidente rutiere, dintre care 3 accidente cu victime blocate în autoturismele avariate și care au necesitat manevre de descarcerare.

Referitor la intervențiile la incendii, majoritatea s-au produs la gospodării particulare, dar au fost și societăți care au suferit pagube materiale importante. Un exemplu în acest sens: în data de 3.10.2017, Secția Pompieri Băilești a fost solicitată să intervină la un incendiu în Băilești la SC AGRIMEAT SOLUTION SRL, fermă animale – crescătorie porci. Garda de intervenție s-a deplasat la locul evenimentului cu 3 autospeciale de lucru cu apă și spumă și o autospecială SMURD. Incendiul s-a soldat cu intoxicarea cu fum a 4 persoane, dintre care 3 au fost transportate la Spitalul Băilești. A patra persoană a fost evacuată, din clădirea cuprinsă de incendiu și inundată cu fum, de către echipajele de stingere și predată echipajului de prim ajutor în stop cardio-respirator. Au fost inițiate de urgență manevrele de resuscitare iar victima fost predată echipajului UTIM – Elicopter, cu funcții vitale.

Din nefericire și pagubele materiale au fost semnificative. În incendiu au ars 240 mp. tavan fals cu izolație termică și au murit 108 scroafe și 970 purcei. S-au deteriorat sistemul de ventilație, instalația de furaj, instalația de apă, instalația electrică. După eforturile supraomenești ale salvatorilor, în condiții deosebit de grele, au fost salvate încă 48 de scroafe, 48 purcei și restul clădirii.

În speranța că v-am informat destul de bine despre activitatea acestor "ingeri păzitori", vă lăsăm să trageți concluziile, dar nu uitați: **pompierii salvatori sunt 24 din 24 în slujba dumneavoastră.**

Plt. Adj. șef (R)
Daniel GHEORGHIȘAN

Sărbătoarea Botezului Domnului, numită și Epifania sau Teofania, este una dintre cele mai mari sărbători ale creștinătății. Ea are o semnificație deosebită pentru viața creștină, deoarece nimeni nu poate deveni creștin fără Botez.

Taina Sfântului Botez este poarta de intrare în Biserică și în împărăția cerurilor. Știm aceasta din convorbirea Mântuitorului Iisus Hristos cu unul din învățații Legii vechi, și anume cu Nicodim, care era un om înțelept și duhovnicesc. Iisus îi spune acestuia că "de nu se va naște cineva de sus, nu va putea să vadă împărăția lui Dumnezeu" (Ioan 3, 3). La întrebarea lui Nicodim: cum va putea un om în vârstă să se nască din nou?, Mântuitorul îi răspunde: "De nu se va naște cineva din apă și din Duh, nu va putea să intre în împărăția cerurilor".

Așadar, Taina Sfântului Botez este taina nașterii din nou, taina nașterii duhovnicești a persoanei. Prin nașterea biologică sau trupească, omul se naște pentru viața aceasta pământească și merge spre moarte din cauza păcatului strămoșesc care s-a transmis tuturor oamenilor ca predispoziție sau înclinație spre păcat. Deci, cine se naște fizic întru Adam, ca om, se naște pentru a muri fizic, însă cine se naște spiritual întru Hristos prin Botezul cu apă și Duh Sfânt, se naște pentru a trăi veșnic, potrivit cuvintelor Mântuitorului: "Cel ce crede în Mine, chiar de va muri, va fi viu" (Ioan 11, 25). De aceea Sfântul Apostol Pavel ne spune: "Precum în Adam toți mor, așa și în Hristos toți vor învia".

Deci, în Taina Sfântului Botez se pregătește începutul învierii oamenilor, mai întâi învierea sufletului din păcat, prin credință, viață curată și fapte bune, iar apoi, la învierea cea de obște, și învierea trupului din stricăciune, pentru a trăi veșnic în iubirea Preasfintei Treimi.

Sărbătoarea Botezului Domnului, a Epifaniei sau a Teofaniei, este și sărbătoarea arătării Preasfintei Treimi, pentru că la Botezul Domnului S-a arătat, deodată, lucrarea Tatălui, a Fiului și a Sfântului Duh. Această minune dumnezeiască s-a făcut când Mântuitorul Iisus Hristos a ieșit în public și S-a botezat în apele Iordanului, la vârsta de 30 de ani. Atunci, deodată cu Persoana lui Dumnezeu Fiul devenit Om din iubire pentru oameni, Se arată și Celelalte două Persoane ale Preasfintei Treimi. Duhul Sfânt în chip de porumbel coboară peste Fiul lui Dumnezeu devenit Om, îndată după ce a ieșit din apele Iord-

nului, iar glasul Tatălui ceresc se aude zicând: "Acesta este Fiul Meu cel iubit întru care am binevoit" (Matei 3, 17). Din acest motiv, troparul Botezului Domnului pune accentul tocmai pe arătarea Preasfintei Treimi: "În Iordan, botezându-Te Tu, Doamne, închinarea (adorarea) Treimii s-a arătat, că glasul Părintelui a mărturisit ție, Fiul iubit pe Tine numindu-Te, și Duhul, în chip de porumbel, a adevărit întărirea (tăria) cuvântului. Cel ce Te-ai arătat, Hristoase Dumnezeule, și lumea ai luminat, slavă ție".

De la Botezul Domnului am învățat, în mod deosebit, că Fiul lui Dumnezeu întrupat, Iisus Hristos, este Unul din Sfânta Treime. Taina aceasta a cunoscut-o mai întâi Maica Domnului, când îngerul i-a spus cum va naște un Prunc, deși ea nu a cunoscut bărbat, și anume: "Duhul Sfânt Se va pogori peste tine și puterea Celui Preaînalt te va umbrî; pentru aceea și Sfântul care Se naște din tine Fiul lui Dumnezeu Se va chema" (Luca 1, 35). Vedem așadar că întreaga Sfântă Treime a lucrat întruparea sau înomenirea Fiului, deși numai Fiul S-a făcut Om.

În lumina Botezului Domnului Hristos înțelegem de ce Botezul creștin se săvârșește în numele Sfintei Treimi, adică în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh. Mântuitorul însuși, la sfârșitul Evangheliei după Matei, înainte de a Se înălța la ceruri, poruncește Apostolilor Săi să meargă și să învețe neamurile credința în Iisus Hristos și să le boteze în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh. După cum Sfânta Treime a fost prezentă la Botezul Mântuitorului Hristos, tot așa Sfântă Treime este prezentă și când se botează fiecare om pentru a deveni creștin. Deci,

prin Botezul Său, Mântuitorul Iisus Hristos a pregătit botezul creștin.

Când Mântuitorul Se botează, cerurile se deschid și Duhul Sfânt coboară peste umanitatea lui. Aceasta înseamnă că și atunci când se botează un om, adult sau copil, în Biserică, cerurile se deschid și harul Duhului Sfânt introduce pe om în viața Sfintei Treimi. Preotul care săvârșește Botezul doar arată vizual lucrarea cea nevăzută a Sfintei Treimi, deoarece când se botează un om, adult sau copil, Hristos Domnul, Arhiereul veșnic, îl botează pe acesta prin lucrarea Duhului Sfânt și prin bunăvoința Tatălui.

Ultimele cuvinte din Evanghelia de astăzi sunt cheia înțelesului Botezului, și anume: "Acesta este Fiul Meu Cel iubit întru care am binevoit" (Matei 3, 17). În Dumnezeu Fiul devenit Om, Dumnezeu Tatăl iubește întreaga umanitate. Prin urmare, când se botează un om, glasul Părintelui ceresc spune tainic: acesta este fiul Meu cel iubit, pentru că Dumnezeu Tatăl cuprinde în iubirea Sa veșnică pentru Fiul Său pe fiecare om botezat, devenit creștin, care poartă numele lui Hristos. Când se botează un copil, primește binecuvântare nu numai copilul respectiv, ci și familia și Biserica întreagă, pentru că Botezul nu este numai un eveniment personal, ci și unul comunitar, eclesial. Din acest motiv, Botezul este un izvor de mare bucurie pentru familie, pentru parohie și pentru Biserica întreagă, sobornicească.

Copiii care nu sunt botezați, sub pretextul că nu sunt suficient de maturi ca să înțeleagă Taina Botezului, sunt lipsiți de o binecuvântare unică, aceea a unirii lor personale cu Sfânta Treime în Sfânta Biserică, iar dacă se întâmplă să moară nebotezați, ei nu se pot bucura

Botezul Domnului (Teofania)

deplin de bucuria vieții veșnice, după cum spun Sfinții Părinți.

Biserica Ortodoxă consideră că trebuie sfințită nu numai viața matură a omului, ci și copilăria și tinerețea lui. Când se botează copilul, în aceeași zi el primește și Taina Mirungerii, rostindu-se formula: pecetea darului Sfântului Duh. Atunci copilul botezat primește o mulțime de daruri duhovnicești spre a fi cultivate, iar apoi el, mergând la biserică împreună cu mama, tata, bunica și cu alți copii, crește duhovnicește în iubirea de Dumnezeu și de Biserică.

Totodată, în aceeași zi în care copilul primește Botezul și Mirungerea, în mod obișnuit la vârsta de 6 săptămâni, el primește și Sfânta Taină a Euharistiei (Sf. împărtășanie). Aceasta nu se amână pentru mai târziu sub pretextul că nu o înțelege copilul la vârsta de 6 săptămâni. De fapt, nici la o vârstă înaintată nu înțelegem cum pâinea și vinul se prefac în Trupul și Sângele Domnului, dar înțelegem că în Taina Sfintei Euharistii sau a Sfintei împărtășanii se află iubirea sfântă a lui Dumnezeu pentru noi, Care ne dăruiește viață veșnică.

Faptul că Biserica botează copiii, îi mirunge și îi împărtășește în aceeași zi arată că un copil este o persoană umană întreagă. După cum Dumnezeu Copilul, Care S-a născut în peștera din Betleem, era Persoană, tot așa fiecare copil botezat este o persoană pusă în legătură de iubire eternă cu Persoanele Sfintei Treimi. El nu este o parte dintr-un om, ci el este un om întreg, este o persoană și are o valoare unică și eternă. Copilul nu este la început un animal care devine apoi om, ci din momentul concepției sale, copilul este om, iar prin Botez, el devine persoană binecuvântată, având un nume și un chip îndreptat spre numele și chipul Tatălui, Fiului și Duhului Sfânt, deoarece după chipul Sfintei Treimi a fost creat omul când Dumnezeu a zis: "Să facem om după chipul și asemănarea Noastră" (Facere 1, 26).

La Botez, adultul sau copilul, prin nașul său, face un legământ, și anume un legământ pentru toată viața, adică depune voturi baptismale, întrebări și răs-

punsuri (asemenea voturilor monahale). Prima întrebare: Te lepezi de satana? Și de toate lucrările lui? Și de toți slujitorii lui? Și de toată slujirea lui? Și de toată trufia lui? Răspuns: Mă lepăd de satana. Și apoi la întrebarea: Te unești cu Hristos?, răspunsul este: Mă unesc cu Hristos! Iar la întrebarea: Și crezi Lui?, răspunsul este: Cred Lui, că unui împărat și Dumnezeu! Toate acestea le făgăduiește cel care se botează sau nașul pentru copil, ca început de viață nouă în Hristos prin harul Duhului Sfânt.

Așadar, toată viața celui botezat trebuie să fie o lucrare sfântă de lepădare de satana și de lucrările lui, adică de păcat, de toată răutatea, și o unire cu Hristos prin împlinirea poruncilor dumnezeiești. În măsura în care omul se leapădă de satana și de toate lucrările lui și se unește cu Hristos, în aceeași măsură el simte bucuria harului și iubirii lui Dumnezeu în viața sa.

În această zi a Botezului Domnului, noi, românii, ne aducem aminte cu bucurie că poporul nostru a fost botezat sau creștinat nu la comandă de sus în jos, ci a fost creștinat lent, profund și pașnic de-a lungul mai multor veacuri pe când se forma ca popor nou în istorie din daci și romani. Deci, nu avem o dată, un an al creștinării noastre ca popor. Există o legătură tainică de iubire între Hristos și fiecare popor creștin, dar mai ales între Hristos și popoarele care au suferit mult pentru a-și păstra de-a lungul încercărilor istoriei identitatea lor creștină. De aceea, cu bucurie și speranță ne gândim la faptul că pe stema țării noastre se află vulturul purtător de Cruce înălțându-se spre cer, pentru a ne arăta că avem o vocație creștină pentru eternitate, că purtăm taina Crucii ca taină a biruinței asupra suferinței prin speranță și asupra morții prin înviere, de la începuturile noastre ca popor creștin și până la sfârșitul istoriei. Prin urmare, poporul român purtător de Cruce și de înviere își arată demnitatea sa dacă nu își uită Botezul său, legătura lui cu Hristos Cel răstignit și înviat ca parte constitutivă a identității și existenței sale.

Pr. Marius COLIȚĂ
Parohia Bârcă

Foloasele Agheasmei Mari

Sărbătoarea care domină începutul anului civil este, cu siguranță, Boboteaza sau Botezul Domnului, sărbătoare ce ne amintește de momentul din urmă cu 2000 de ani când, Mântuitorul Iisus Hristos a fost botezat în râul Iordan de către Sfântul Ioan Botezătorul. Pentru că în anii trecuți s-a vorbit frecvent în paginile ziarului despre această mare sărbătoare creștină, astăzi vom încerca să descoperim foloasele agheasmei mari, apa sfințită în ziua de Bobotează în toate bisericile ortodoxe. Și, ca o completare, putem spune faptul că această slujbă de sfințire a apei se poate face și în Ajunul Bobotezei, pe 5 ianuarie, zi de post, iar pentru cei mai rezistenți și mai râvnitori, zi de post negru. În cursul anului bisericesc sunt patru zile de post negru, toate având legătură cu Crucea Domnului și vom argumenta lucrul acesta în rândurile următoare.

La Botez, Iisus a luat asupra Sa păcatele noastre pentru a le răscumpăra. Era singurul fără de păcat și era singurul care putea împlini această lucrare. Luând asupra Sa păcatele tuturor, Iisus știa că ele nu pot fi dezlegate decât prin jertfa Sa. La râul Iordan, El a fost conștient de Crucea pe care va fi răstignit,

știa de moartea Sa, știa de chinurile Sale. De aceea, coborând în apa Iordanului, putem spune că Iisus a anticipat Crucea Sa, a arătat că o primește de bunăvoie, pentru mântuirea noastră. Acceptarea acestei Jertfe reprezintă semnificația zilei de Ajun a Bobotezei și așa se explică postul sever din această zi.

Celelalte trei zile de post negru din cursul anului sunt Vinerea mare, vinerea dinaintea Sfințelor Paști, a Sfințelor Patimi, când Hristos-Domnul este răstignit pe Cruce; înălțarea Sfintei Crucii, la 14 septembrie, care ne pune înaintea cinstirea Sfintei Crucii pe care a fost jertfit Fiul lui Dumnezeu și Tăierea Capului Sfântului Ioan Botezătorul, 29 august, cel care a primit și pecetluit Botezul Crucii lui Hristos. Cele patru zile – toate legate de Sfânta Cruce – le putem considera ca patru puncte cardinale pe care se sprijină Crucea cosmică, mântuitoare a lumii.

Revenind la subiectul articolului din acest număr al revistei noastre – foloasele Agheasmei Mari – se cuvine să cităm câteva rânduri din rugăciunea de sfințire a apei, rugăciune alcătuită de Sfântul Sofronie, patriarhul Ierusalimului, trăitor în cel de-al VII-lea veac al erei creștine: "Și-i dă ei har de vindecare și binecu-

vântarea Iordanului. Fă-o izvor de nestricăciune, dar de sfințenie, dezlegare de păcate, vindecare de boli, diavolilor pieire, de puterile cele potrivnice neajunsă, plină de putere îngerească. Ca tuturor celor ce se vor stropi și vor gusta din ea să le fie spre curățirea sufletelor și a trupurilor, spre vindecarea patimilor, spre sfințire a caselor, spre tot folosul de trebuință..." Vedem, din aceste cuvinte câte foloase poate aduce în viața creștinilor această apă sfințită, dacă este întrebuințată într-un mod corect și nealterat de diverse obiceiuri păgâne și inutile.

Din această apă sfințită de Bobotează putem gusta, înainte de a mânca sau de a bea ceva, în următoarele opt zile, până la odovania (sfârșitul) praznicului (14 ianuarie), dar și în zilele de post și ajunare sau la praznicele mari din cursul anului bisericesc.

Agheasma Mare este întrebuințată de preot pentru a stropi casele creștinilor în zilele premergătoare marii sărbători a Botezului Domnului, se sfințesc icoanele, crucile, veșmintele preoțești, vasele liturgice. De asemenea, credincioșii însiși obișnuiesc să stropească ogrăzile, livezile, viile, holdele sau animalele, un lucru bun, având în vedere că întreaga

fire înconjurătoare are nevoie de binecuvântarea și grija lui Dumnezeu. Desigur, uneori există și exagerări ale stropirii animalelor cu apă sfințită. Și spun asta pentru că la noi, la Băilești, este acest obicei – greșit numit în toate mijloacele de comunicare – al "botezului cailor la Băilești". Nu este nici un

botez al vreunui animal pentru că slujba botezului poate fi administrată doar oamenilor și nu animalelor. Prin stropirea cu agheasmă a animalelor ele nu sunt botezate, ci binecuvântate pentru sănătatea și ajutorul pe care ele îl oferă oamenilor.

Apă sfințită în ziua de Bobotează trebuie ținută într-un loc deosebit din casele noastre, nu la un loc cu toate celelalte obiecte de uz casnic, în bucătărie sau în cameră, alături de sticle cu alt conținut. Dacă de la un an la altul agheasma prisoșește, cea veche, deși nu este stricăcă și nu se strică vreodată, se varsă în locuri curate, ferite de întinare, de regulă, în pământ, la flori, sau la rădăcinile pomilor.

Trebuie să ne ferim ca de foc de orice întrebuințare străină de duhul Ortodoxiei a apei sfințite. Din păcate, se poate

observa în zilele noastre creșterea numărului "dezlegătoarelor" sau "descântătoarelor", sau altora asemenea, care – profitând de necazurile oamenilor, dar și de ignoranța lor – recomandă fel de fel de "rețete" pentru așa-zisele dezlegări de farmede, "rețete" în care includ uneori și agheasma mare. Toate aceste practici trebuie ignorate dar și desființate, pentru că, prin ele, nici nu găsim rezolvarea problemelor noastre și, mai mult, greșim înaintea lui Dumnezeu prin aceste practici total neortodoxe.

Și, pentru că am adus vorba de aceste practici, nu pot să nu mă opresc asupra câtorva din "obiceiurile" total neadecvate în folosirea acestei ape sfințite și în municipiul nostru, mai precis în preajma fiecărei biserici din Băilești.

► Continuare în pag. 8

Balada Unirilor

Motto:

„Hai să dăm mână cu mână,
Cei cu inima română!!!“ *Alecsandri*

Goga – vis neîmplinit –
Îl credeau și ideal,
Al neamului umilit,
De veacuri, național
Și privea, îngândurat,
Pe o stâncă, de pe mal,
Cum Oltul, involburat,
Trece-n Țară, din Ardeal.
Lui, doar, n-au putut să-i pună,
Granițe, străini turbați,
În năvălirea nebună,
De aiurea, în Carpați,
Peste-un blând neam de plugari
Și păstori de oi și vite,
Cu opinci și cu țăări,
Stăpâni pe gii moștenite,
De la daci, din vremi trecute,
De peste-o mie de ani
Și-apoi multe deținute
De foști militari romani.
Au ajuns pe ei, stăpâni,
Grofi, nemeși și-ai lor birăi,
Lacom, cruzi, lași și hapsâni,
Cu vatafi și cu haidăi.
Cronicarii moldoveni
Au scris că era comună,
România, și cei munteni,
Ca și stirpea lor străbună,
Că se trage de la Râm,
Ca neam binecuvântat
Și este, de drept, stăpân,
Fapt, de dușmani, contestat...
Apoi popi Greco-catolici
Au scris istoria-n ciuda
Oprimării și gramatici,
La Blaj, Viena și Buda
Și-au arătat Lumii până
Viețile lor s-au sfârșit,
Că, prin vremuri, în Română,
Latina s-a primerit.
Pribegea la Roma episcopul
Ionocențiu-n țară prigonit,
După ce-și îndeplinesc scopul
Recensământul mult de el dorit.
El arăta că-n sate mici și mari
Și în orașe, în realitate,
Românii erau majoritari,
Dar fără drepturi, în societate.
Nepotul Samuil afirma-n cărți,
Că dincolo de Carpați,
Ca și-n multe alte părți,
Sunt tot români și, deci, frați.
La Buda-n tipografie,
Un ungur de la Cenzură,
Pe Șincai, pentru „istorie”,
Îl condamnă, plin de ură
Și pentru ce în ea scrie,
Ș-o ardă imediat,
Iar autorul să fie
Într-o piață spânzurat.
Sfidând persecuția,
Budai-Deleanu, un rost,
Tocmai în Galiția

Si-a găsit și adăpost
Și a spus despre parade
Relelor din acei ani,
Puse în „Tiganiada”
Pe seamă unor țigani,
Iar Maior a combătut
Dur pe Engel și pe Sultzer,
Despre-al neamului trecut,
Pe Kopitar și pe Eder;
Că el s-a născut aici,
A scris, de stirpe romană,
Iar ungurii-venetici
Sunt în Dacia Traiană...
A fost Școala Latinistă,
În luptă pentru Unire,
În Epoca Pașoptistă,
Cu aleasă-nșurlețire –
Scotea „Familia” –
Și-n Brașov – „Gazeta...” Barțiu
Scrisa poeme Andrei Mureșan
Și chema la luptă Bărnuțiu.
La Blaj, la marginea cetății,
S-a strigat, în adunare, seara,
Pe „Câmpia Libertății” –
„Noi vrem să ne unim cu țara!!!”
„Un Răsunset”, al lui Mureșan,
S-a cântat, atunci și rămâne,
Pe muzica lui Antonache Pann,
Al Neamului „Deșteaptă-te, Române!”
Se cunoscuseră-n Biserica din Schei,
Psaltul, ajuns cu o tristă iubire
Și-l pretuia pe Pann episcopul Andrei,
Iubitor de muzică, din fire,
Peste niște ani – mitropolit
Și cărturar plin de omenie,
Alături de Lemeni – episcopul unit,
Și-au dus credincioși la Blaj, pe „Câmpie”.
N-au știut cei ce l-au scris,
Că peste un veac, juridic,
De comuniști a fost interzis,
Conform „Socialismului științific”...
După mai multe decade,
Într-un avânt excepțional,
S-a cântat, în cor, pe baricade
Și a devenit „Imn Național”
În zadar Bălcescu a-ncearcă
Pe lăncu și pe moți să îi ajute,
Căci Koshiuth, hotărât l-a refuzat,
Pe motive doar de el știute.
Apoi lăncu, de inimă rea,
Cu fluierul, prin satele moțești
Și prin codri, dureros cânta,
Doinele de jale românești,
Că i-au omorât tribunii
Ungurii-n chinuri cumplite,
Ca neamurile lor – hunii,
Popoarele cucerite;
Un maior s-a remarcat,
Prin sângeroasele crime –
Hathvany – un scelerat,
Prin schinjuiri-o mulțime...
Când s-a sfârșit Revoluția,
Unii fruntași s-au exilat,

Ca să nu-i ajungă persecuția
Maghiară, cu alt sânge vărsat
Și au trecut peste munți,
Ușor în Muntenia,
Pe poteci și nestiuți,
Spre Iași și-n Oltenia
Și-au fost dascăli, cei mai mulți,
Bărnuțiu și alții-n Moldova,
Aron Pumnul-n Cernăuți,
Ioan Maiorescu-n Craiova;
Alții-au fugit pe la Bran
Și-au ajuns la București,
Sau pe lângă Caraimăn,
Și prin Predeal, la Ploiești...
Au luptat pentru Unire,
La fel ca și precursorii
Și a Patriei cinstire
Și ca ei și succesorii.
Știm azi cum că pașoptiștii,
În luptă continuați
Au fost de Memorandiștii,
În procese condamnați.
Rațiu-a spus, fără prudență,
Cu Dieta în dispută,
Că-a Nației existență
Se afirmă, nu se discută

S-a făcut Mica Unire
Cu-nuviintări din Apus,
Dat fără a Porții știre
Și Cuza, domn, a fost pus.
Astfel visul lui Bălcescu
S-a-mplinit cu-adevărat
Și Nația sa – ales cu
O nouă formă de stat.
L-au slujit Alexandrescu,
Ion Ghica, Bolintineanu,
Alecsandri, Rădulescu,
Cuza și Kogălniceanu...
După ce Cuza s-a dus,
De pe tron expatriat,
Un prinț neamț a fost adus
Și pe tron înscăunat,
El a-mplinit alt vis mare,
Și-n război a câștigat
A Țării Neatârănare,
Sau Libertatea de Stat;
Armata de el făcută,
Numai după câțiva ani,
Lua redută cu redută,
Cu jertfe, lângă Balcani,
După-asedii ne-ntrerupte
La Grivița, Plevna, Smârdan,
Capitula, după lupte,
Rănit grav, Pașa Osman.
Dezamăgit, însă demn
Și brav cavalier păgân,
Și-a predat spada solemn
Unui colonel român.
S-a dat mai târziu o lege
În Cameră și Senat,
Ce-l făcea pe Carol – rege
Și România – Regat;
Astfel lui i s-a făcut,
Că-a atins mărșăluțel,
Visat numai în trecut,
O coroană de oțel,
Dar din unul dur și bun,
Foarte greu de modelat,
Dintr-un gigant turcesc tun,
De la Plevna capturat,
Faima ei de-atunci s-a dus

Pe culmile marelții;
Cosbuc povestea i-a spus
Pe rimele poeziei.
Eroii „din câmp plecați” –
„Sergentul”, „Penes Curcanul”,
De Alecsandri cântați
Au fost și Cobuz Ciobanul,
Iar Cosbuc din Năsăud,
Pe căprarul Păvăloaie,
În frig, pân-la piele ud,
„Stând de strajă noaptea-n ploaie”
El, fără „cămașă-n spate”,
Zicea-ncet, în sinea lui
„Las că prind pe-Osman, măi frate,
Și-o să-mbrac cămașa lui!”
Îon vrea, după cum citim,
Să-i cumpere altă coasă
Și-n zadar la Muselim,
Spera să se-ntoarcă-acasă,
Căci așa a fost să fie –
El să moară „la bătaie”
Și-a pus, pentru el să scrie,
Pe căprarul Nicolae.

Patruzeci de ani, aproape,
Ca pe Dunăre și râuri,
S-au dus pe valuri de ape,
Către mare – rânduri-rânduri.
Goga, al Unirii vis
L-a pus într-o primăvară,
Către Nație în scris,
În „Căntece fără țară”,
Dar fiindcă-a îndrăznit să scrie
A fost condamnat și-nchis
La Pesta la pușcărie,
Dar nu s-a lăsat de scris.
Apoi, ajuns în Regat,
A luptat pentru Unire,
În politică intrat,
Cu totală dăruire;
A crezut că-a lui menire,
Ca și a altor confrăți,
E lupta pentru Unire,
Cu cei de peste Carpați:
Cosbuc, Iosif și Rebreanu
Și alții, la București,
Au întreținut elanul
Neamurilor românești
În luptă politică,
În Ardeal, s-au angajat
Bărbați, ce, la o adică,
Libertatea și-au riscat;
Clandestin sau, chiar, fătș,
Ciceo-Pop, Pop de Băsești,
Maniu, Vaida și Goldis
Sau Lucaci de Sisești.
Din Basarabia, Stere –

Fugit din Siberia,
Nu a încetat să spere
Unirea cu România.
La Cernăuți, lăncu Flondor,
La Chișinău, Buzdugan –
Unirea, ca „sfânt odor”,
Au slujit-o an de an
Și-n Regat a vrut poporul
Și guvernul împlinirea,
Ferdinand – Întregitorul
Visului etern – UNIREA...
Da, la noi Marea Unire,
Al douăzecilea secol
A adus-o cu jertfire
Un însângerat spectacol –
Gloante și epidemii
Pe mulțimea de eroi –
Mai multe sute de mii
L-a luat Marele Război.
Au căzut soldați - țărani,
Cu duiumul – secerați,
Mesteșugari și ciobani,
Morți, răniți și mutilați,
Dar și destui ofițeri,
La datorie, în lupte,
Gradați și subofițeri
Ce-au fost moartea sa înfrunte
Și-au luptat la Mărășești
Draga Lina, Averescu,
La Oituz și la Mărăști
Eremia Grigorescu,
Prezan, la Statul Major
Și s-a evidențiat
Îon Antonescu – maior
De comuniști - împuscat.
Jertfele Țara le-a plăns,
Pe arme și contingente
Și peste tot bani s-au strâns
Și le-au făcut monumente...
Războiul l-au evocat
Cezar și Camil Petrescu,
Hortensia Papadat,
Rebreanu, Gib Mihăescu
Și alții și, în sfârșit,
Provinciile furate
Cu Patria s-au unit;
Întâi – Basarabia,
De Bucovina urmată,
Apoi – Transilvania,
Atât de greu încercată.
Unirea s-a încheiat
Iarna-n Alba Iulia,
Cu poporul adunat
Pe „Câmpul lui Horia”.
Actul de Unirea Mare
Mulțimii i-a fost citit,

Emoționant și tare
De un episcop unit
Și delegații-au strigat,
Pe sub fulgii de ninsoare –
„Vivat întregul Regat!”
„Vivat România Mare!”

O sută de ani s-au dus,
Însă România Mare,
Din Est Tăvălugul Rus
A ciuntit-o la hotare...
Azi, pe unificatori,
În Cameră și Senat,
Îi murdăresc impostori,
Ajunși demnitar de stat...
De ce a murit – trădat
Mihai Vodă-n prag de cort?
De ce Cuza exilat
Și-al lui Ferdinand nepot?!
La fel ca în Comunism,
Le-afumă memoria,
Azi, doar pentru populism,
Smecherind Istoria,
Niste preținși patrioți,
Cu diplome cumpărate,
Însă ignoranți și hoți
Ce înșeală cu de toate –
Pământ, mine, păduri, ape
Și, posibil, Tara toată
Ș-o vândă-ntr-un timp aproape,
Ca la târguri – „la bucată”,
Pentru ca, până la urmă,
Națiunea românească,
Mănată precum o turmă,
Prin lume să pribegească,
Că-avem o societate
Cu falsă democrație
Și, în loc de libertate,
Am ajuns la... anarhie;
Fac legile diletanți
În drept, după cum se știe,
Tupești și aroganți –
Să scape de... pușcărie...
Doamne Sfinte, scapă-ne
De pseudopatrioți
Și iar reunește-ne,
Că altădată, pe toți!
Doamne-Doamne – ajută-ne –
Fă iar România Mare
Și la loc unește-ne,
Că noi nu suntem în stare!
Am ajuns la minte scurti
Și, după lipsuri destule,
Avem grijă doar de burți,
Să fie zilnic sătule...

Valentin TURCU

24 ianuarie 1859: „Mica Unire”, primul pas spre România

► Continuare din pag. 1

Puse în fața faptului împlinit, Marile Puteri au avut brusc de a face cu două principate conduse de același domnitor. Marele merit al lui Cuza a fost că a reușit să aducă recunoașterea internațională

a Unirii Principatelor Române și, prin reformele sale din toate domeniile, a pus bazele statului român modern. Noua țară a început să se numească România abia după abdicarea lui Cuza, din anul 1866, când a fost redactată prima constituție. În tot acest timp, în care două dintre principatele române au reușit să se unească, Transilvania se afla sub stăpânire austriacă, iar din 1867,

sub dominație austro-ungară, până în 1918, când a avut loc Marea Unire de la Alba Iulia.

După 159 de ani de când s-au întâmplat toate acestea, ziua de 24 ianuarie ne va face din nou să retrăim, cel puțin la nivel de poveste, acești câțiva pași făcuți de strămoșii noștri pentru tot ce înseamnă astăzi România.

Defilarea cu torțe, organizată de Primărie și Casa de Cultură „Amza Pellea” Băilești a început în jurul orei 18, când la restaurantul Turist s-au strâns preșcolari, școlari, liceeni și cetățeni ai orașului, după care, conduși de primarul

orașului, au plecat în ritmurile Fanfarei din Craiova și cu Secția de Pompieri Băilești, aceștia, în pas de defilare, întonând cântece patriotice, cu torțele aprinse, spre Monumentul Eroilor din centrul municipiului. Asigurarea ordinii bune desfășurări a manifestării a fost posibilă cu ajutorul Plutonului de Jandarmi, Secției de Pompieri, Poliției Locale și Poliției Municipale. Evenimentul s-a încheiat cu o mare Horă a Unirii, cântată de Fanfara din Craiova, în care s-au prins, alături de edilul-șef, vice-primarul, consilieri ai Consiliului Local, cetățeni ai orașului, câțiva pensionari,

componenti ai Clubului Pensionarilor și tinerii care au purtat torțele de-a lungul marsului.

Unirea Principatelor Române de la 24 ianuarie 1859 este unul dintre acele momente istorice asupra cărora ne putem îndrepta mereu atenția pentru că, în funcție de împrejurările prezentului, ne relevă noi sensuri pe care nu avem dreptul să le ignorăm. Multe lucruri care ne par astăzi mai dificil de înțeles capătă lămurirea lor în lumina a ceea ce a realizat atunci o generație cuprinsă de o mare solidaritate morală, singura putere pe care, spunea Nicolae Iorga, se poate întemeia viitorul unei națiuni, a spus primarul municipiului Băilești, dl. Costel Pistritu.

Marian MILOVAN

Centenarul Marii Uniri – între nepăsare și controverse (VI)

“Românii supt Mihai Voievod Viteazul”, fiindcă era vorba nu numai de cei din Oltenia și Muntenia ci și de ceilalți care l-au întâmpinat nici pe departe ca pe un cucușor, ci, din contră, ca pe un eliberator – sătenii, orășenii, iobagii, răzeșii, meseriașii, boierășii se considerau toți români; dacă toți vorbeau românește, ce ar fi putut, altceva, să se considere?

Cu toată înapoierea educațională a poporului știa că e vorba de un singur neam cu o credință religioasă și tradiții comune.

Tot dintre pașoptiști elogiază în “Umbra lui Mircea. La Cozia.” personalitatea marelui domn, în numele generației sale – “... de la fiii României, care Tu o ai cinstit...”, Alecu Russo scria în franceză poemul în proză “La chanson de la Roumanie”, tradus, apoi de Bălcescu.

Până la Războiul de Independență și devenirea Principatelor Române Unite – Regatul României, legăturile printre munți și peste Prut s-au intensificat datorită cărților și presei. Cărțile lui Bălcescu, Alecsandri, Ghica, Anton Pann, Bolliac, Gr. Alexandrescu, Negruzzi, Alecu Donici, Al. Russo și celorlalți au ajuns în Transilvania și Basarabia ca și publicațiile periodice românești.

Valentin TURCU

Din Țara Românească și Moldova au trecut munții “Curierul românesc”, “Curierul de ambe sexe”, “Pruncul român”, “Poporul suveran”, “Gazeta Teatrului Național” dar și “Albina românească” și suplimentul ei “Alăuta românească” iar de la Brașov, invers, “Gazeta de Transilvania” și “Foaie pentru minte, inimă și literatură”. Astfel spus înainte de Mica Unire de la 24 ianuarie 1859 și Marea Unire de la 1 decembrie 1918 a avut loc unirea sub aspect cultural, literar și artistic; aveau loc turnee ale trupelor de teatru ale lui Costache Caragiale, Fany Tardini-Vlădicescu, Mihai Pascaly în Transilvania și Banat – intelectualii de atunci fiind în măsură mai mică sau mai mare scriitori, gazetari, oameni de teatru și chiar politicieni – Eliade, Barițiu, Asachi, Alecsandri, Bolliac, Iosif Vulcan, Ion Ghica, Bălcescu etc.

Alți cărturari români au afirmat existența națională pe tot teritoriul fostei Dacii străbună, dacă ar fi de dat numai câteva nume de asemenea patrioți – episcopul unit Ignatie Darabant, mitropolitii ortodocși Meniamin Costache și Andrei Saguna, sau dascăli și literați ca Aron Densușianu, Florian Aăron, Ioan Molnar-Piuaru, August Treboniu-Laurian, Eftimie Murgu. Se cuvine, de asemenea, amintit, avântul spiritualității românești prin poemul “Un răsunet” al lui Andrei Muresanu, devenit, pe muzica protopsaltului și “dascălului de muzică” Anton Pann, “Deșteaptă-te, române!” – o “marsileză” a românilor – interzis de comunisti, ajuns pe baricade, în ‘89, imnul oficial al Națiunii.

În numerele trecute am insistat asupra permanenței conștiinței apartenenței la același neam, cu aceeași limbă, a locuitorilor din cele trei mari provincii românești. Sunt adevăruri confirmate de documente de epocă, care atestă continuitatea conștiinței de apartenență comună, în ciuda slăbelor posibilități de comunicare, din veacurile medievale și moderne; transhumanța, legăturile economice, comerciale și religioase au favorizat, totuși, menținerea și chiar întărirea convingerilor de a face parte din același popor.

Granițele impuse n-au putut opri sau întrerupe relațiile între cei trăitori de pe o parte și de alta a Carpaților, căci sunt destule trecători naturale precum și cursurile râurilor din Ardeal către Dunăre – Jiul și Oltul, care merg direct, dar și Mureșul și Crișul, care merge spre apus sau spre Tisa, dar și acesta se duce tot în Dunăre.

Austriecii au avut granițe aproape simbolice, în Bucovina de Nord, cu cea moldavă; dovadă este că frații Eminovici treceau de la Botoșani la Cernăuți fără dificultăți.

Prutul nu însemna, mare lucru pentru trecerea, de exemplu, de la Iași, sau Bacău, la Bălți sau la Chișinău, sau de la Galați, la Cahul sau la Insmail.

Materialismul istoric susținea, fără echivoc, că istoria o fac popoarele și nu capetele încoronate și bogații neamurilor – lucru adevărat, până la un punct, în sensul că popoarele numai conduse de elitele lor o pot face din antichitate, prin toate epocile, până în zilele noastre. Faptul îl confirmă însăși existența, fie și vremelnică a “Sistemului Mondial Socialist”, posibil numai cu ideologia lui Marx și Engels și puse în aplicare de către Lenin, cu Troțki, Stalin, Daerjinski et. Co. și falimentat după câteva decenii de Ceaușescu, Kadar, Jivkov, Jaruzelski, Honneker, Hodja și încă menținut, cu contestatarii în închisori, de frații Castro,

în Cuba și descendenții lui Jim Ir Sen în Coreea de Nord.

Istoria adevărată ne arată că elitele românești au fost cele care au ținut trează, dealungul veacurilor, conștiința de neam, dacă avem în vedere niște adevăruri incontestabile. De exemplu – originea latină comună a tuturor românilor (după locuri erau olteni, munteni, ardeleni, bănățeni, basarabeni, moldoveni etc.) dar toți erau percepuți, împreună, români, ca descendenți din romani, iar limba lor română, pentru caracterul ei unitar, în ciuda stăpânitorilor diferiți și eforturilor acestora de înstrăinare de limbă, religie și tradiții, a fost afirmată și argumentată încă din secolul al XVI-lea, începând cu Nicolaus Olahus – român ardelean – cum indică și numele, latinizat și nu maghiarizat, mare cărturar umanist, chiar dacă a ajuns secretarul reginei Ungariei și, mai târziu a Țărilor de Jos. În scrisoarea sa intitulată “Hungaria” învățatul umanist, cu relații epistolare cu marele umanist olandez Erasmus de Rotterdam, a dovedit cu exemple lexicale și gramaticale originea latină a României, care-i era limba maternă și cu elemente istorice formarea poporului român în Dacia Traiană.

În secolele următoare aceleași adevăruri au fost argumentate și de cronicarii moldoveni, apoi de reprezentanții Școlii Ardelene care și-au sacrificat carierele ecleziastice, pentru care se pregătiseră la Blaj, Viena și Roma. Sincal, la Cenzura de la Budapesta a fost respins cu versiunea în latină a cărții sale “Cronica românilor și a mai multor neamuri” (e vorba de românii toți și nu numai de cei din Ardeal), printr-o rezoluție dură: “Opus-igne, auchtor-patibulo dignus!” (Opera – arșă, iar autorul spânzurat).

La Lemberg, în Galiția (azi Lwow, în Ucraina) Budai-Deleanu, pe lângă “Tiganiada” și “Trei Viteji” – poem neîncheiat – și lucrări cu conținut juridic, a tipărit

o gramatică românească în latină, pentru străini ca să dovedească, încă o dată (dacă mai era nevoie) latinitatea limbii române și poporului român, în lupta pentru obținerea de drepturi egale cu acelea ale celorlalte națiuni din Transilvania epocii: “Fundamenta Gramatices Lingve Romana, sive Valachicae, una cum clavis, usui tam domesticorum, quam estraniorum, accomodatae” și un dicționar bilingv – “Lexicon românesc-nemțesc și nemțesc-românesc”.

Relațiile dintre românii din Ardeal și cei din Muntenia și Moldova n-au încetat nicidecum. Adepții teoriei imigraționiste privind drepturile românilor din Transilvania și Banat, nu iau în seamă faptul că, de exemplu, în secolul al XV-lea Vlad Vodă Tepeș a dat un “Salvconduct” negustorilor brașoveni iar la 1521 Neacșu din Câmpulung (Muscel) trimite o scrisoare (primul document păstrat de limba română) către Hans Benkner, judele Brașovului în care-l anunța de manevre militare turcești pe Dunăre și dincolo, către Balcani, atrăgându-i atenția asupra necesității păstrării secretului privind posibila invazie la nordul fluviului, adică în Muntenia și Transilvania. Scrisoarea dovedește relațiile particulare între locuitorii celor trei mari provincii românești.

Chiar înainte de Mica Unire de la 1859, în cărți, vârfurile intelectuale din Țara Românească, Moldova și Transilvania se considerau, în primul rând, români, conștienți că serveau cultura românească.

Văzând în Mihai Viteazul ceea ce a fost cu adevărat – unificatorul celor trei țări românești – Bălcescu a scris

Proclamarea independenței Basarabiei la 24 ianuarie 1918

Data de 24 ianuarie are o semnificație cu totul aparte pentru românii basarabeni. La 24 ianuarie 1918 a fost proclamată independența Basarabiei față de Rusia. Acest act istoric a constituit unul din cei câțiva pași decisivi pe care provincia românească est-pruteană i-a făcut la sfârșitul anului 1917 și începutul anului 1918, pentru a se desprinde din Imperiul Rus și a reveni la matca ei străbună. Această dată este veriga ce leagă momentul formării Republicii Democratice Moldovenești, la 21 noiembrie/2 decembrie 1917, de data unirii Basarabiei cu România, la 27 martie 1918. Această problemă a fost parțial corectată și oglindită în lucrările cunoscuților istorici Anton Moraru, Anatol Petrencu, Valeriu Popovschi, Ion Negrei, Boris Vizier, Ioan Scortu, Ion Agrigoroaiei, Gheorghe Palade și alții. Însă tema rămâne actuală, necesitând cercetări aprofundate în continuare.

Ca să ne lămurim ce a însemnat pentru Basarabia și pentru basarabeni actul din 24 ianuarie 1918, este necesar ca, mai întâi, să identificăm aceste premise care au făcut ca el să fie necesar și realizabil. Bineînțeles, a existat și mai devreme un curent național ce constă în apartenența teritoriului pruto-nistean la spațiul românesc și care dorea independența Basarabiei față de Rusia, curent din care au făcut parte Constantin Stere, Ion Pelivan, Ion Buzdugan, Ion Costin, Pan Erhan, Ion Incuț, Vasile Tanțu, Gherman Pântea, Vasile Cijevschi, Pan Halippa, Onisifor Ghibu etc.

Însă proclamarea independenței Basarabiei la 1918 trebuie pusă în strânsă legătură cu o serie de factori externi, cum ar fi situația de pe Frontul Român din timpul Primului Război Mondial, incapacitatea guvernului rus de a controla armata anarhizată ori bolșevizată, dar mai ales cu decizia din 12 ianuarie 1918 a Radei Ucrainene de proclamare a independenței Ucrainei în fața amenințării bolșevice. Astfel, cu toate că la 2 decembrie 1917 Republica Democratică Moldovenească a fost declarată parte autonomă a Republicii Federative Ruse, prin actul politic ucrainean de la 12 ianuarie 1918 ea a fost izolată de Rusia. Mai mult decât atât, ea a fost pusă în situația de a se apăra singură de bandele anarhizate rusești ce violau ordinea internă a ținutului. Într-un discurs ținut în sesiunea Sfatului Țării din 16 ianuarie 1918, primul-ministru Daniel Ciugureanu menționa că avem cu toții o singură orientare tradițională. “Dar putem oare vorbi acum de orientare rusească? Este dureros să o spunem, însă este adevărat că Rusia nu există, se descompune și procesul acesta merge tot mai adânc. Acum, mi se pare, e posibilă doar o orientare basarabeano-moldovenească. Trebuie să ne gândim numai la noi și să ne ajutăm noi înșine”. Astfel apăruseră premisele necesare pentru ca basarabienii să-și asume răspunderea deplină pentru propria lor soartă. Din fericire, Basarabia nu era lăsată de una singură în fața pericolului din afară, deoarece, câteva zile mai devreme, prin

înțelegerea avută de către conducerea Republicii Moldovenești cu Guvernul României și reprezentanții puterilor Antantei, care se aflau pe atunci la Iași, ținutul a fost luat sub protecția trupelor române.

În acele vremuri tulburi, era absolut necesar ca Republica Moldovenească să-și precizeze statutul, tocmai pentru a nu fi anexată de un alt stat, fie de Ucraina sau de bolșevici. De altfel, soluția independenței s-a dovedit a fi una de compromis, întrucât era menită să mulțumească atât pe cei care se temeau de o anexiune a Basarabiei la Ucraina, cât și pe cei care vedeau o amenințare în statul român. Temându-se de unire cu România, unii reprezentanți ai minorităților din Sfatul Țării, din Duma Chișinăului și din Zemstva gubernială se opuneau proclamării independenței pe motiv că aceasta, susțineau ei, nu ar fi fost decât o etapă în pregătirea terenului pentru unirea Basarabiei cu România. În realitate, situația din acel moment era de așa natură, că independența

era inevitabilă, ca fiind o punte de trecere spre Marea Unire a tuturor românilor. Guvernul din acea vreme al Republicii Democratice Moldovenești înțelegea foarte bine acest lucru și căuta să convingă partidele, structurile locale ale puterii și mai ales pe deputații Sfatului Țării că altă soluție nu era. Astfel, Pantelimon Erhan, fost prim-ministru, iar acum, în ianuarie 1918, ministru al Instrucțiunii Publice, le spunea deputaților că “...odată ce Ucraina este independentă, Republica Moldovenească nu poate rămâne nici ea neindependentă, fiindcă, dacă va fi neindependentă, va fi anexată la

cineva. Dar noi știm ce este libertatea și republica, de aceea Consiliul Directorilor Generali (așa se numea pe atunci guvernul Basarabiei – G. C.), discutând chestiunea, a ajuns la concluzia că trebuie făcuți pași pentru ca republica noastră să devină independentă, deoarece toate republicile rusești vor merge pe această cale. Părerea reprezentanților puterilor străine este aceeași. Examinând situația republicii noastre, ne-am convins că fără declararea independenței nu putem exista”.

Continuare în numărul viitor
Alina PREDA

Deputații Sfatului Țării participanți la sesiunea legislativului basarabeian în ziua de 27 noiembrie/10 decembrie 1918, la care s-a votat reforma agrară și unirea necondiționată a Basarabiei cu România

Pastila de nărofen Nărofen (DEX oltenesc) = nărod + oltean + nurofen

• **În istorie.** Sătiți că primii locuitori ai Olteniei au fost oltenii? De unde credeți că provine litera O din expresia "getO-daci"?

Apropo – războaiele daco-romane au fost pierdute de Decebal pentru simplul motiv că majoritatea locuitorilor din Oltenia antică erau, în perioada aceea, plecați la muncă în străinătate. Mai exact în Hispanie, la cules de câpsuni antice. După aflarea deznodământului acestor războaie, aceștia au hotărât să nu se mai întorcă în ținuturile natale, ci să rămână în zonă, sau să plece în regiuni vecine din Imperiul Roman, cum ar fi Lusitania sau Galia. Cei mai curajoși au ajuns până în Peninsula Italică. Simpla lor prezență în aceste ținuturi a dus la apariția așa-ziselor Limbi Romanice, de fapt – simple dialecte ale limbii vorbite în Oltenia Antică.

• **În armată.** Decembrie 1987, cu multă zăpadă, cum stă bine unei ierni care se respectă. Un oltean mutat disciplinar, să facă gardă la un post îndepărtat, e de serviciu fix în seara când comandantul se hotărăște să facă o inspecție.

Colonelul, locotenentul și caporalul, plus toți soldații care făceau schimb, se înșiră pe poteca îngustă care serpuiește de-a lungul gardului cazarmii. Toate bune și la locul lor, până la foșorul cu olteanul, unde nimeni nu face somațiile regulamentare. Comandantul, îngrijorat, urcă în foșor cu inima strânsă, la gândul că soldatul ar fi putut păți ceva. Nici urmă de soldat... Locotenentul și caporalul, care cunoșteau "talentele" olteanului, fierbeau de furie, în ciuda temperaturii cu multe grade sub zero. Cam după 10 minute de întrebări și îngrijorări, iaca și olteanul

I AM
OLTEAN
I EAT "PRAZ"
AND I
DRINK
"ZAIBAR"

venind, learcă de transpirație, din direcția opusă. Când zărește gupul de militari, își aminteste brusc ce datorie are ca săntinelă și lansează somațiile, îndreptând arma direct către colonelul aflat încă în foșor. Acesta trece cu vederea ridicolul situației și vrea să afle de ce soldatul nu este la post:

- S-a întâmplat ceva soldat? De ce ești transpirat? Ai alergat după vreun infractor?

- Tovarășe colonel raportează: nu am alergat. Vin de la postul de pază vecin.

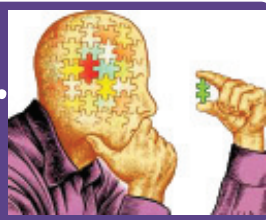
- De ce? Avea nevoie celălalt de tine? - Nu să trăiți! Doar ca are un ghețuș mai bun decât mine și ne-am dat 2 ore pe gheața lui...

Confirmă: **Daniel Marian CIUCĂ**

au așteptat" rândul la apa sfințită, nu putea lipsi "aghesmuirea" cu băuturile alcoolice din fața sfântului locas, în mijlocul drumului sau pe trotuar. Parcă apa sfințită nu și-ar fi îndeplinit rolul ei dacă nu ar fi fost respectată "tradiția". Și, de multe ori, această "tradiție" falsă și pervertită alungă în derizoriu o mare sărbătoare și un mare dar pe care Dumnezeu l-a făcut omenirii: aghesma mare. Parcă nu suntem noi cu adevărat români dacă nu ne amestecăm puțin de Bobotează, dacă nu ne încăierăm de Paști și nu cântăm "celebrul" și "autenticul" colind de Crăciun: "Sănătate, bogăție / Toate vacile cu lapte!" Dar, pentru că lucrăm cu "materialul clientului", se cuvine să încercăm să îndreptăm ceea ce este stâmb, să împlinim ceea ce este incomplet și să învățăm acolo unde nu se cunoaște.

Pr. Ciprian CATANĂ

Examenul de LOGICĂ Pentru timp liber.. pentru minte... pentru distracție

Ninge! În sfârșit, e iarnă! E vremea în care, în timpul liber, se stă la gura sobei/ centralei electrice/radiatorului etc. Altădată, oamenii, în astfel de vremuri aveau preocupări stabilite deja din vară: adus porumb cu țărna în casă ce se curăță de pe știuleți, femeile "lucrau" la război de dimineață până seara, făcând cu rândul (ciudat, nu? Femei în război? Glumesc, bineînțeles, dar e posibil ca tinerii chiar să nu știe despre ce vorbesc), copiii construiau "fântâni" din știuleți sub atenta supraveghere a moșilor și babelor casei. Gospodina casei frigea murături pe plita sobei sau se mânca varză murată cu untură încinsă rămasă de la prajitul cârnii. La mare căutare erau și boabele de porumb fierțe cu sare, jumările sau dovleacul copt în cuptor. Tradiții, obiceiuri... poate uitate, poate nu.

Ca să vă treacă mai repede timpul (oricum trece!!!), căci ziua-i scurtă, noaptea-i lungă, vă propun câteva teste de inteligență. Sper să vă lăsați antrenați în găsirea răspunsurilor. Propun chiar un concurs, prin cumul de puncte. Ce ziceți? Regulamentul concursului:

Testele vor avea grade diferite de dificultate, adică unele vor "valora" 1 punct, altele 2 puncte, altele 3 puncte. Punctajul maxim este de 20 de puncte. Se vor puncta doar răspunsurile corecte, scrise lizibil și trimise în timp util, adică până în ultima zi a fiecărei luni calendaristice. Cei care se încumetă să răspundă, o pot face pe adresa redacției str. Lt. Becherescu nr. 1.

Răspunsurile corecte și câștigătorii (cei care întrunesc cel mai mare punctaj în fiecare competiție) se anunță în numărul viitor al Gazetei. La fiecare 4 numere consecutive ale publicației se desemnează, prin cumul de puncte un câștigător. Deci, mai multe participări, mai multe șanse de câștig. Ei, v-am trezit interesul? Succes tuturor!

1. Care dintre următoarele păsări face notă discordantă cu celelalte:
a) Găină, b) rață, c) curcă, d) vrăbile, e) găscă (1p)
2. Numărul care completează logic șirul următor **2, 4, 6, 8, ...** este:
a) 12, b) 10, c) 9, d) 14, e) 16 (1p)
3. Care dintre literele din șirul **A, C, F, H, J, K, M, P** nu se potrivește logic cu celelalte:
a) F, b) H, c) J, d) M, e) P (1p)
4. Completați logic raționamentul: **șoferul este pentru mașină, ceea ce pilotul este pentru**
a) Tractor, b) trafic, c) pilotaj, d) avion, e) vehicul (2p)
5. Aranjând literele **CELPANI** într-o anumită ordine, veți obține un cuvânt cu sens ce semnifică:
a) O țară, b) un munte, c) o apă, d) un animal, e) un oraș (2p)
6. Sinonimul antonimului cuvântului **onest**, este:
a) Sincer, b) curajos, c) necinstit, d) neclintit, e) demn (2p)
7. Ionuț are 16 ani, de patru ori mai mult decât sora sa. Câți ani va avea Ionuț când va fi doar de trei ori mai mare decât sora lui:
a) 12 ani, b) 16 ani, c) 18 ani, d) 24 ani, e) 36 ani (2p)
8. Maria a primit cadou o pungă de bomboane. După ce a mâncat una, a dat jumătate din ce a rămas surorii sale. Aastă a mâncat și ea o bomboană și restul a împărțit în mod egal cu fratele lor, care a primit 5 bomboane. Câte bomboane au fost inițial în pungă:
a) 11, b) 22, c) 23, d) 32, e) 46 (3p)
9. Care dintre următoarele cuvinte are o semnificație diferită de celelalte?
a) Acru, b) ar, c) hectar, d) iard, e) metru pătrat (3p)
10. Fără a face calcule, găsiți regula și implicit răspunsul corect
 $1285 = 2$; $8960 = 5$; $3257 = 0$; $5846 = ...$
a) 1, b) 7, c) 5, d) 3, e) 4 (3p) **Prof. Mirela MATARA**

chiar dacă noi băileștenii și nu numai îl considerăm **eminescolog**. Actualitatea eminesciană e – paradoxal – veșnică, la fel ca și aceea a prietenului său Caragiale, păi, când vezi impostori în capul țării, nu-ți vine să zici, resemnat, "Toate-s praf, lumea-i cum este, și ca dânsa suntem noi!", sau să strigi ca poetul în "Doina" – "Stefane, Maria Ta / Tu la Putna nu mai sta...", sau "Pe culmile disperării", cum a scris Cioran, să chemi din adâncurile istoriei pe Domnul Vlad Tepeș, cu versurile Domnului Eminescu – "Cum nu vii Tu, Tepeș-Doamne, Ca, punând mâna pe ei / Să-i împarți în două cete: în smintiți și în misei / Și în două temniți large, cu de-a silă să-i aduni / Să dai foc la pușcărie și la casa de nebuni!".

Comemorând 168 de ani de la nașterea poetului nostru național, închei prezenta evocare cu un pseudorondel:

Mărite crai al poeziei,
De artă ne-am instrăinat
Si violare a hârtiei
E cu ieftin surogat,

Căci în avântul neroziei,
Mii de volume s-au lansat,
Mărite crai al poeziei,
De artă ne-am instrăinat,

Cu conținut improvizat
Si în disprețul prozodiei,
Mulți autori au lăudat
Criticii – culmea ironiei,

Mărite crai al poeziei!

Valentin TURCU

Consiliul consultativ: Mirela Matara, Andreia-Helga Stroe, Veronica Neșă, Lelia Mitroi, Dan Gheorghisan, Cătălin Neacșu, Ciprian Catană, Marian Pîrnea, Constantin Surcel, Nicolae Miu, Florin Duinea, Cristi Văduva, Daniel Marian Ciucă.

Redactor șef - Valentin TURCU
Secretar de Redacție - Gheorghe GHEORGHIȘAN
Redactor: Marian MILOVAN
Caricatura - Adrian ENICĂ

D.T.P., Prepress și Tipar: S.C. **ALMA DCMI** - Craiova
Tel. / Fax: (0251) 587.300

Foloasele Agheasmei Mari

► **Continuare din pag. 5**

Nu putem să nu remarcăm cerbicia cu care ne înghesum să luăm această apă din recipientele pregătite. Oamenii care vin la biserică o dată pe an, de Bobotează, țin neapărat să ia apă primii, crezând că la început apa este mai "sfințită" decât la sfârșit. Sunt în stare să se calce în picioare, să lovească, să se imbrâncească, să-și rupă hainele doar pentru a-și umple mai repede bidoanele. Da, bidoanele, pentru că a devenit o modă să luăm apă cât mai multă, de parcă trebuie să bem în fiecare zi din ea și nu doar să gustăm din ea în anumite zile speciale. Și pentru că am spus că "trebuie" apă cât mai multă nu pot omite

imaginea care m-a amuzat, dar și dezagustat în același timp: după ce a luat apă cu imbrâncelile de rigoare, cu limbajul adecvat deprins în lipsa oricărei forme de educație, un presupus "creștin" arunca cu bidoanul apă sfințită pe masina parcată, evident într-un loc interzis, doar-doar o fi mai protejat pe drumurile țării sau ale străinătății pe unde va avea să circule. Zadarnică speranță, lipsă de credință. Și pentru că a venit vorba de lipsa credinței, sau, mai bine zis, de o credință "fardată", "fariseică", nu pot să nu subliniez acest sentiment de care au dat dovadă o parte din creștinii care au participat la slujba de Bobotează din biserică. După ce s-au rugat atât cât au simțit, după ce s-au purtat cuvios atât cât au putut, când "și-

Eminescu în anul Centenarului Marii Uniri

► **Continuare din pag. 1**

Cât privește atitudinea oficială, în "obsedantul deceniu" față de marii poeți ai veacului al XX-lea, la concret, se poate spune că au fost trecuți printr-un absurd proces de epurare și aproape toți au fost reconsiderați relativ târziu – Goga abia în anii '60, Arghezi după 10 ani, Minulescu aproape uitat, Eftimiu – recuperat din mers, Pillat – în anii '70 (era nepotul Brătienilor), Philippide, reprofilat pe traduceri, Blaga dat afară din Academie și din Universitate, cu catedră cu tot și pricopsit cu un genere profesor de... Marxism, iar Voiculescu – arestat la 74 de ani și condamnat ca poet mistic, deși n-a trăit din scris, ci din profesia de medic curant și conferențiar pe teme medicale la Radio România.

Se cuvine, de asemenea menționat, faptul că în cultul lui Eminescu au trăit și au scris nume mari ale exilului literar românesc și intelectual – au murit departe de țară, cu Eminescu în suflet Eliade, Cioran, Ionesco, Voronca, Celan, Stefan Baciu, Aron Cotruș, Vintilă Horia și ca ei Enescu și Brâncuși...

Breasla scriitoricească a fost organizată după modelul răsăritean, fără legătură cu S.S.R. – ul interbelic și, astfel, scriitorii au fost înregimentați și direcționați cu principiile "Realismului socialist". Unii din generațiile interbelice chiar au colaborat de frică sau din oportunism – Sadoveanu și Camil Petrescu, dar fără opera de valoare "Păuna Mică" nu e ca "Hanul Ancuței", iar "Bălcescu" nu e ca "Jocul

ielelor", dar au servit regimul nume ridicate de Partid – A. Toma, Mihai Beniuc, Victor Tulbure, Veronica Porumbacu, Dan Desliu, Eugen Frunză, Maria Banuș ș.a. în timp ce au făcut ani grei de pușcărie autori de talent ca N. Crainic, Radu Gyr, Andrei Ciurunga, I. Negoiescu, Stefan Augustin Doinas, I. D. Sărbu ș.a.

Dezghețul ideologic din anii '70 a produs reale încercări de înnoire a demersurilor artistice, astfel că s-au înregistrat scrieri de valoare, dar cei mai mulți autori au făcut din opera trepte ale parvenirii sociale și, ajutați de critici, au ajuns în ochii autorităților "ingineri ai sufletelor" cum îi numise Lenin pe slujitorii realismului socialist. Pe unii i-au făcut chiar **mari scriitori**... De i-ar fi putut vedea Eminescu, medaliați, laureați de premii substanțiale, răsfățați în vile și case de creație la munte și la mare, răsplătiți cu sinecure sau cu posturi diplomatice!!! Lăudați de critici interesați la rândul lor, mulți au ajuns chiar să creadă că sunt mari, deși n-au reușit o strofă memorabilă în zecile de volume publicate și nu înțeleg cum de poeții ca Eminescu, Coșbuc, Goga sau Minulescu au ajuns pe melodii adecvate, romante, sau bucăți corale sau de muzică ușoară.

Să dau exemple de nume?! Inutil, chiar dacă unii ajunseseră și mai sunt și acum prin manualele de liceu și-și băt capul cu ce vor să spună absolvenții, ca să promoveze bacalaureatul. Ba unii, plecați din viață ca și alții, trăitori, au vrut și vor Nobelul și alte premii interna-

ționale, la care nici n-au visat Rebreanu, Blaga sau Călinescu, căci pe timpul lui Eminescu n-au existat.

Ce ar zice Eminescu de-ar putea vedea starea poeziei românești în anul Centenarului Marii Uniri, la care el, adolescentul visa alături de colegii ardeleni în popasul blăjean sau ca sufler și copist în trupele de teatru ale companiilor Caragiale, Pascaly și Fani Tardini?

Păi, Domnia Sa, Domnul Eminescu lua în răs pe poeții care înșirau "cuvinte goale / Ce din coadă au să sune!", fără să bănuiască, cel puțin, că azi "Cuvinte goale" înșiră destui, însă nici din coadă nu mai sună; sunt puse vorbe aiurea, fără cadentă, de rimă - nici vorbă, dar e poezie ce se vrea premiată pe la festivaluri la care se eșalonează pseudovalori, cu dedicație... Toată lumea mulțumită!!! sau "Pupat toți Piața Endependentei!" cum a zis Domnul lăncu în "Telegrame".

Și poezia?! Unde mai e?! Di Eminescu o scria cu pana, la lumânare, iar acum generațiile care vin nici nu mai știu ce e poezia (Domnul Eminescu zicea că e "... strai de pulbere de aur peste țărâna cea grea"... De ce să-o mai învețe și pe asta, dacă internetul ține loc de cultură?!).

Si totuși, pentru cititorii "Gazetei de Băilești" e bine să știe că mai e dragoste de Eminescu; ne-a vizitat de curând la Redacție dl. profesor Gheorghe Doca, de la care am aflat că își continuă studiul operei lui Eminescu, din perspectiva adoptată în cărțile de până acum și că rămâne același iubitor de Eminescu,